ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

TÜRK MASALLARI

1

Sayı: 25

75 Krş.

BU SAYIDA:

KİTAP HAFTASI

NASREDDİN HOCANIN TORUNU HIZIR DENİZALTI ÜLKESİNDE

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

KITIR HUSUSÍ DAÍRESÍNDE GÜZEL DENÍZ YEMEKLERÍ YEMEKTEÍKEN DIŞARIDAN SEŞLER GELÍR

ÖLÜ DÍRÍLDÍ!..

AĞ!

5

KALKAR, KAPIYI AÇAR. HIZIRLA KARŞILAŞINCA KORKUDAN BAYILIR...

HIZIR MI?

HIZIR KITIRI SIRTLAYIP YÜRÜYECEĞÍ SIRADA BÜTÜN SARAY SALLANIR..

KITIR YERE DÜŞER..BUSIRADA ...

ELÍMDEN KURTULACAĞINI ZANNEDÍYORSAN YANILIYORSUN SÍHÍRBAZ ÇOCUK!.. DEMEK ONBÍN VATLIK ELEKTRÍK SENÍ TEMÍZLEMEDÍ HA!?!..

KAPI AÇILIR, IMPARATORLA ADAMLARI ÍÇERÍ GÍRER.

SUSKA!O NU NÍYE ÖLDÜREMEDÍN!

ELEKTRÍK, ÇOCUĞUN YALNIZ RENGÍNÍ DEĞÍŞTÍRECEK KUDRETTE. İMİŞ EFENDÍMÍZ!.. FAKAT BAŞKA BÍR YOL VAR!

NEYMÍŞ O?!...

ONU ÍKÍ DEĞÍRMEN TAŞI ARASINDA EZECEĞÍM!

VE HIZIRI ÖLÜM ODASINA GÖTÜRÜRLER

DEVAMI VAR

19 KASIM 1869 da açılan Süveyş Kanalının önemini anlamak için Afrika karasına bir göz atmalı. Dünyada en ucuz taşıt aracı gemi ve deniz yoludur. Akdeniz kıyılarında bulunan ve yine bu kıyılar vasıtasiyle ticaret yapan memleketler, Süveyş Kanalı açılmadan önce Akdeniz'in herhangi bir limanından Hindistan'a, Pakistan, Çin, Japon, hattâ Avustralya ve Endonezya'ya gidebilmek için çok büyük bir deniz yolu geçmek, hem daha fazla para, hem daha çok vakit harcamak zorunda kalıyorlardı.

Bu sadece bir vakit ve para meselesi de değildi. Akdenizden çıkarak Hindistan'a gitmek için çok çetin bir deniz yolunu da aşmak, fırtınalara, mahrumiyet günlerine katlanmak gerekiyordu.

Süveyş Kanalının Açılışı

Akdeniz'i, Kızıldeniz'e bağlayan kanal, bundan 89 yıl önce, 10 sene süren bir çalışma sonunda açılmıştı.

Yalnız Akdeniz komşuları değil, Atlantik'in Avrupa kıyılarında oturanlar da, hattâ Birleşik Amerika da bu kanaldan faydalanmaktadır.

Akdeniz'le Kızıldeniz'i bir kanalla birleştirmek fikri çok eski tarihlere kadar uzanır. Daha Firavunlar zamanında Nil'in yatağını takip ederek 200 kilometre kadar bir yol açılmıştı ama Romalıların ihmali yüzünden tıkandı. Daha sonra yine açıldı ve Miladın 6. Yüzyılına kadar işledi.

Daha sonra Hazreti Ömer zamanında Mısır Valisi, 320 kilometrelik bir kanal daha açmış ve bu da sonradan tıkanmıştı.

Kanalın son açılışı Osmanlı padişahı Abdülaziz'in zamanına rastlamaktadır. O zaman Mısır Türkiye sınırları içindeydi. 1854 den itibaren Mısır Valisi Sait Paşaya fikrini açan Fransız diplomatı Ferdinand Lesseps, Linant ve Mougel ismindeki mühendislerin projelerini tatbik için imtiyaz almış ve 24 Nisan 1859 da kazıya başlatmıştı.

Eskiden açılan kanal Nil nehrının yatağını takip ediyordu. Yeni kanal Kızıldeniz'deki Süveyş limanı ile Akdeniz kıyısındaki Port-Sait arasında, yol üstündeki göllerden de faydalanılarak 10 sene 6 ay, 25 günde açılmıştır.

Kanalın boyu 162,5 kilometredir. Genişliği 68 ile 100 metre, derinliği 8,5; 10,5 metre arasındadır.

Süveyş kanalının açılması dünya ticareti üzerinde çok önemli bir etki yapmıştır. Bir şirket halinde işletilen kanal, bugün Mısır hükûmetinin elindedir. Bütün miletlerin gemilerine açıktır.

TARİH YAPRAKLARI

ALEMDAR MUSTAFA PAŞA'NIN ŞEHADETİ

15 Kasım 1808 de Sadrazam Alemdar Musutafa Paşa, kendisini kuşatan âsî yeniçerileri, barut fıçısını ateşliyerek havaya uçurdu ve kendisi de şehit oldu.

SEKBAN-YENİÇERİ SAVAŞI

Yüzyıllarca Osmanlı ordusunu temsil etmis olan Yeniçeriler, artık şımarık, düzensiz bir zorba sürüsü haline gelmişti. Daha önce Nizamı Cedit adında talimli bir asker sınıfı yapılmıştı ama, yine yeniçerilerin başkaldırmasiyle vazgeçilmişti. Alemdar Mustafa Paşa sadrazam olunca Sekbanı Cedit adında yine bir talimli asker teşkil edildi. Yeniçeriler bu askerin azlığından faydalanarak birçok başta gelenlerin de yardımı ile bir isyan daha çıkartarak şehir içinde bir savaş yaptılar. Yangınlar çıkarttılar. Bu arada Alemdar Mustfa Paşa da şehit olmuştu. Yeni asker sınıfı bu isyanla bir daha ortadan kalktı.

KANİJE ZAFERİ

9 Eylül 1601 de Ruslar Kanije kalemizi muhasara etmişlerdi. Kale komutanı Tiryaki Hasan Paşa'nın yanında az bir kuvvet vardı. Kış bastırdı, ordu yardım edemedi. Kanije'yi ele geçirmek isteyen düşman üst üste saldırdı. 18 Kasım 1601 de Tiryaki Hasan Paşa düşmana savaş oyunları yaparak onu yıldırdı, üçyüz kişi ile kaleden dışarı çıkan askerler büyük düşman sürülerini önlerine katarak kaçırıyorlardı. Nihayet Tiryaki Hasan Paşa da çıktı. Düşman bütün ağırlıklarını bırakarak kaçıp gitti. Kanije Muhasarası tarihimizin altın sahifelerinden biridir.

BÜYÜK TARİHİ TÜRK ROMANI

CENGİZ HANIN HAZİNESİ

YAZAN:
APTULLAH ZİYA
KOZANOĞLU

— 5 —

AZ ÖNCE ötüyordun! Sen geyiği vur bakalım! dedi.

Keloğlan, kıvılcım gibi parlayan gözleri ile, yaşlı yiğiti delmek isityormuş gibi baktı. Sonra birden yayı kaptı hiç solumadan, yorulmadan gerdi, derenin öbür yamacında hâlâ birbirini kovalayan geyikle, parsı nişanladı.

Birden çelikler yırtılıyormuş gibi tüyler yrpertici bir ses duyuldu. Türk oklarının sesleri, düşmanın yüreğini sarsacak kadar korkunçtu amma bu okun havayı yırtan sesinde kulak zarını yıralatan başka bir kuvvet vardı.

Sanki ok başlarını delecekmiş gibi, koca yiğitten başka kim varsa başlarını eğdiler.

Ta ilerde, orman sınırında bir toz koptu, hayvanlardan biri topaç gibi dönerek yardan aşağı yuvarlandı.

Ermeni han oğlu:

— Yaşa! diye haykırdı.

Tulun, Keloğlan'a yaklaştı:

— Yaşa çoban! dedi. Geyiği vurdun. Dedem hakanın mezarını da bulursun. Yarışa bu kuzu yavruları ile birlikte sen de gir!

Kubilay:

— O, yarışa giremez!.. dedi. Hem adsız, hem çoban!

Koca yiğit burada söze karıştı:

— Artık adsız değil! Büyük bir av yaptı!

Helagu:

— Adı (Geyik Vuran) mı oldu? diye alay etti.

Yabancı, kaşlarını çattı:

— Hayır (Pars Parçalayan)

Yarka:

— Bu adın sahibi var! dedi. Öyle bir sahip ki, onu kimseler yenemezdi. Bu ad alınamaz!

— Adın sahibi (Pars Parçalayan Celme) benim yoldaşım ve kavga arkadaşımdı. Delikanlının gerdiği yay, Celme Noyanındır. Bana bir kavgada armağan etmiş, ben de Cengiz Hana vermiştim.

— Siz dedemin yoldaşı mısınız?

— Evet!

— Tarhanlardan değilsiniz?

— Ben dedenizin gençlik yoldaşı Otsokarcı'yım.

Koç Mehmet:

— Babam «yeryüzünde Otsokarcı'nın yenemiyeceği yiğit yoktur» derdi. Demek siz Otsokarcı'sınız.

Gençler Otsokarcı adını duyunca, hep birden başlarındaki börkleri çıkarıp baş kestiler. Koşup el öptüler.

Yalnız Keloğlan'a, Otsokarcı adı hiçbir şey söylememişti.

Tulun, iç gıcıklayıcı sesi ile burnundan güldü:

— Büyük Otsokarcı, bu yiğite ad koyabilir. Amma (Pars Parçalayan) adının bu delikanlıya takılmasını hoş görür müidi bakalım?

Keloğlan kızdı:

— Bakalım ben bu adı kakullendim mi? diye haykırdı.

Otsokarcı güldü:

— Verilen adı, adın sahibi kabullenmek zorundadır. Sen büyük bir av yaptın. Yeryüzünde ancak üç kişinin gerebildiği bir yayı gerdin. Yeryüzünde bir kişinin vurabildiği bir parsı parçaladın. Adın (Pars Pasçalayan) dır.

Tulun, hâlâ kıkır kıkır gülüyordu.

Keloğlan yayı Kubilay'a uzattı:

— Dedenizin yayını alın, dedi. Bana bir ad kazandırdığı için onu alkışlıyorum.

Tulun, yeni adı (Pars Parçalayan) olan Keloğlan'a döndü:

— Artık yarışa giriyorsundur.

— Bu adla girilirse evet! Fakat herhalde bu başla girilmez!

Elile, kel başını tokatladı. Otsokarcı'dan başka herkes güldü.

Tulun alay etti:

— Sen aldırma! Hele sen dedem hanın hazinesini ele geçir, ben başına bakmadan seninle evlenirim.

Keloğlan yere tükürdü:

— Amma ben seninle ev-

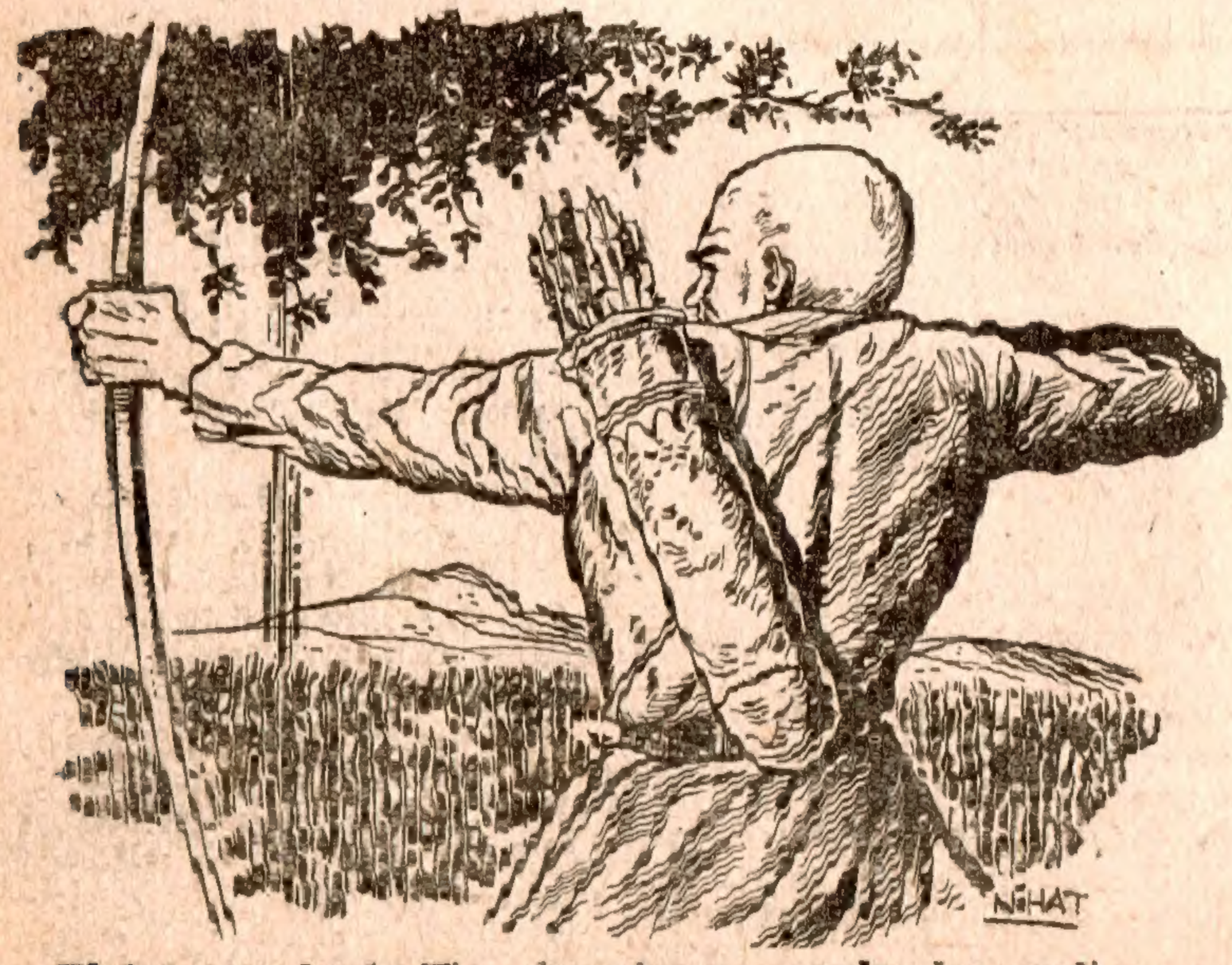

Birden yayı kaptı. Hiç solumadan ve yorulmadan gerdi...

Tenemem.

Bu karşılık ortalığı buz gibi dondurdu. Yani Pars Parçalayan, kendisine acımalarını istemiyordu.

Yarka:

— Aslında adı (Pars Parçalayan) olsa bile, bir çoban, han ve tarhan oğulları ile birlikte yarışa giremez.

Otsokarcı:

— Türk ilinde çobanlık utanılacak bir zanat değildir, dedi. Cengiz Han da ben tanıdığım zaman çobandı.

Sonra, (Pars Parçalayan) a döndü:

— Sen adını yarışa girmek için kazanmadın. İstersen girme!

— Hayır! Bu kendini beğenmiş kıza inat gireceğim!

(Kendini beğenmiş kız) güldü:

— Gir, gir amma, Gobi Çölünde dedemin hazinesini aramak, burda inek otlatmağa benzemez.

Kubilay:

— Gobi Çölüne girip de canlı olarak yalnız Koca Memiş döndü, dedi. Ona da canlı denilebilirse. Can gitti, cinler kafasına yerleşti.

TOKTA BEYİN GUCÜ

PARS PARÇALAYAN; ad kazandığının ertesi günü okla sırtından deldiği parsın derisini soyup, çadırının içine germeğe uğraşırken önce Koca Memiş geldi. Bu gün tarihin bu namlı yiğitlerinin kendisini alkışlamaya geleceklerini bilemeyen (Pars Parçalayan), Koca Memiş'i güler yüzle karşıladı:

— Yeni adımı beğendin mi babalık?

Koca Memiş onu bağrına bastı:

— Adını beğendim, sonunu beğenmiyorum, diye ağladı.

— Benim sonumu nerden bilirsin?

— Bütün suç bende, kurttan kuzu çıkmayacağını bilecektim.

— Ben bir kurt yavrusuyum demek babalık? Peki babam kurt çok mu zorlu idi?

— Çok!

— Tokta Beyden de mi zorlu?

— Tokta Bey babanın adını duyarsa ödü ağzına gelirdi.

— Peki neden babamı kimse bilmez? Ve sen bana adını bildirmezsin?

— Senin baban, sen doğmadan öldü. Adını bildirirse idim seni yaşatmaz, daha encik iken boğazlarlardı.

— Şimdi?

— Şimdi daha kötü. Sen benim oğlum ve Keloğlan olarak kalacaktın. Ne diye dağda kaçan parsı vurdun?

— Ben vurmadım!

— Ya kim vurdurdu?

— Otsokarcı derler bir yiğit Cengiz Hanın yayını eline verdi.

— Vur! diye buyurdu. Vurdum. Sesinde ne büyük bir kuvvet vardı. Bu koca yiğitin Cengiz Hanın gençlik yoldaşı imiş. Sen tanır mısın?

Koca Memiş, dili tutulmuş gibi sustu. Çeneleri kitlenmişti sanki, Parp Parçalayan, dudakları arasından: (Ulu Tanrım! Ulu Tanrım!) diye inlediğini duyar gibi oldu.

(Devamı gelecek sayıda)

ÇOCUKLARIMIZA AHLÂK VE DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

Kitap ve Dinimiz

İLK görünüşte kitap, sadece okumak için karalanmış sayfalar dizisi gibi gelir, amma, onun geçmişte ve bugün insanlık için ödevi çok daha başkadır. Şunu pek iyi biliriz ki, yeryüzünde büyük milletlere dinler (Kitap) la beraber inmiştir. İslâm dininin bütün hakikatları mübarek (Kitab) ın içinde verilmiştir. Sadece kafadan kafaya, dilden dile geçen gelişigüzel fikirler, bir anda, insanları bağlarsalar bile, bu bağ çabuk eskir ve kopar. Kitab ise, hiç eskimeyen, hiç kopmayan bir düğüm yumağıdır. Orada fikirler daima yaşar, konuşur, orada insanlar daima birbirinin yakınında, birbirinin içinde imiş gibi anlaşırlar.

Kitabı sevmek, sadece okumayı sevmek değil, insan kafasına en büyük saygıyı göstermek demektir. Çünkü insan düşüncesi, fikirlerini en tertipli, en mükemmel bir bina gibi, kitaplardan işler, orada kelimelerin güzel hakikatlarını kurarlar. İnsanların en büyüğü o kitap sayfalarında sonsuzluğa erer. Kendimizi sevmenin en güzel yolu, dinimiz ve hitaplarımızdır. Sevmek, kitaplarımız kadar ve kitaplarımızla beraber sevmektir. Çocuklukta okuduğumuz bir kitabı, ileri yaşlarda tekrar açtığımız vakit, o kitabı değil, onun satırlarında kendi hayatımızın geçmiş bir tarihini okur, kendimizi bir kere daha yaşatırız.

İşte onun için bütün hür milletler kitaba bu kadar düşkündürler ve onun için siz çocukların en büyük zevki bir kitaba sahip olmaktır.

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

ATALAR SÖZÜ

Ata bakma dona bak; içindeki cana bak

ŞEKİL, dış görünüş seni aldatmasın; sen asıl, o bedenin içindeki cana, yâni mânevî cevhere bak derken (görünüşe aldanma!) demek istenir.

DON denilen atın rengidir. Türkler atın rengine büyük önem verirler. Renkleri, atların vasıflarını, değerlerini gösterir. Erbabı bu işi pek iyi bilir. Bu yönden de (şekle bakma, renge bak) sözü, atı tanıma tekniğinde kullanılır. Fakat zamanımızda bu tekniği hakkile bilen acaba kaç kişi var?

Ay Alioğlu

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

İlk Yazılar ve Bugünküler

YAZAN: SADIK ÖVET

SEVGİLİ çocuklar,
Fenikeliler 22 harften ibaret alfabeyi bulunca, birçok milletler şekillerle, resimlerle yazılan yazılarının yerine bu alfabeyi aldılar. Dünyada 4000 alfabeden süzüle süzüle geriye 50 kadar alfabe kaldı. Hele bunlar içinde 80000 kelimeyi gösteren işaretli Çin alfabesini bir dü-

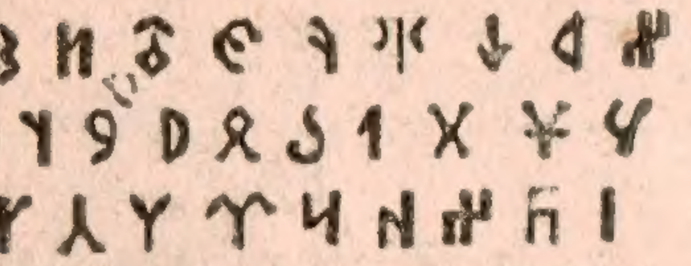

Göktürklerin Orhun yazısı

nün, bir de 22 harfi bulunan Fenike alfabesine bakın. Bunların yazılmasındaki güçlükleri ve yazıldıkları yerleri de unutmayalım. Her millet kendi çevresindeki en uygun maddeye yazılarını yazıyor, kazıyor veya çiviliyordu. Sumerlerin yaşadığı yerde kil vardı. Sivri uçlu kalemlerle hamur halinde kil üzerine kazıyorlar, sonra fırınlıyorlardı. Mısırlılar, hiyeroglif yazısını taş üzerine oyuyor, papirüs kâğıdı üzerine kamış kalemle yazıyorlardı. Bazı kavimler hayvan tüylerile ağaç kabuklarına veya odunu yakarak kömür yaparak deri üzerine yazıyorlardı.

Çinliler pirinçten yaptıkları kâğıda fırça ile yazmakla, yazılacak en iyi yeri bulmuşlardı. Ta o zamanlardanberi yazıyı iyi ve güzel yazmak merakı ve bununla uğraşan yazıcılar vardı. Bunların işleri güçleri bu idi. Hattâ Mısırlıların yaptığı kâ-

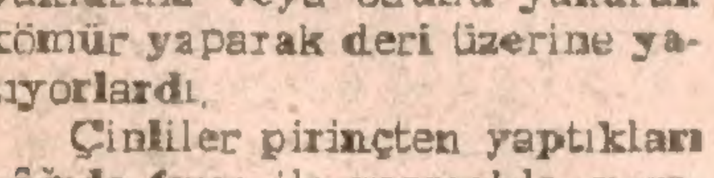

Latinlerin faydalandığı Fenike yazısı

tip (yazıcı) heykeli bu işin çok canlı bir örneğidir.

Eski Türkler, Eski Yunanlılar, Lâtinler (Romalılar) Fenike yazısını kendilerine göre değiştirerek, bazı harfler ilâve ederek zamanımızdaki alfabenin aslını kurdular. Tarih boyunca gördüğümüz Çin yazısı, Çivi yazısı, Hiyeroglif yazısı ve Fenike yazısından sonra Orhun yazısı, Yunan yazısı, Lâtin yazısı, Arap yazısı diye yazılar, harfler, alfabeler meydana geldi. Ya Türk Alfabesi. Anlamak isterseniz dinleyin: Türkler Müslüman olmadan evvel kendi yazılarını kullanırlardı. Göktürklerin Orhun yazısı ile süslü

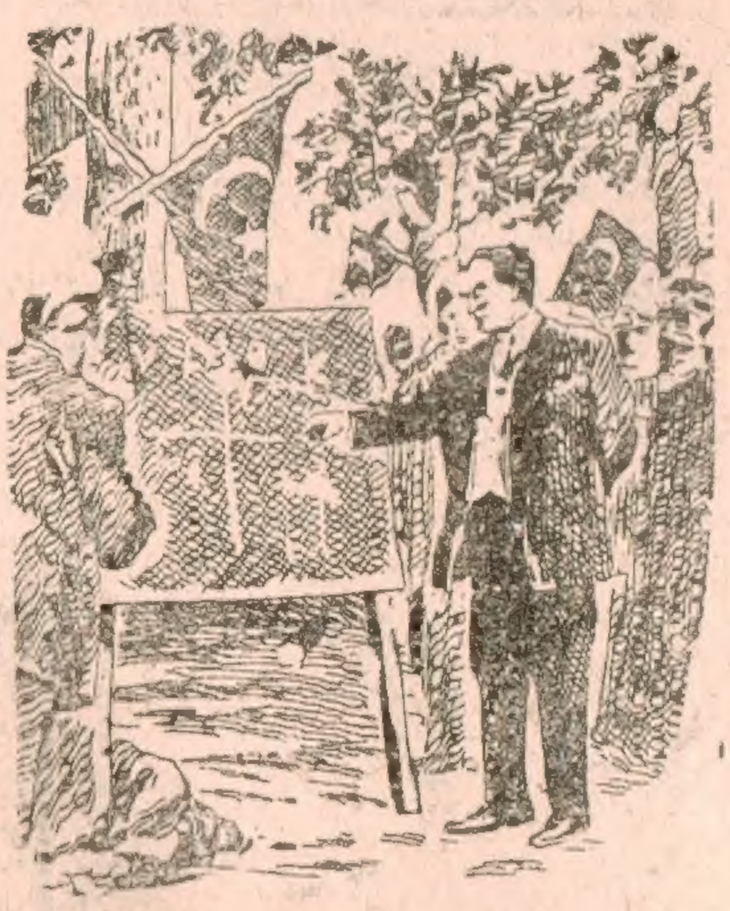

Atatürk millete yeni Türk alfabesini öğretiyor.

birçok anıtlar hâlâ dimdik duruyor. Türkler Müslüman olunca kendi yazılarını bırakıp Arap harflerini aldılar ve o kadar güzel yazdılar ki, Araplar bile yakın zamanlara kadar bizden yazıcılar çağırırlardı. Fakat bu Arap harflerinin okunması, yazılması hele öğrenilmesi çok zordu. Bu sebepten okuma yazma öğrenenler az oluyor, bilgi gelişmiyordu. Aziz Atatürk bunu da düşündü, bir komisyon

Virgilij Aneidos.
Atregina graui
jamdu dum
saucicura Vulnus

Birçok milletlerin kullandığı Lâtin yazısı

ile beraber kendisi de çalıştı. Nihayet işte gördüğünüz Türk Alfabesi, yazdığınız Türk yazısı meydana getirilerek 3 Kasım 1928 de yeni Türk Alfabesi kabul edildi. Her yerde halk okulları açılarak az zamanda milletçe yeni harfler öğrenilmeğe başlandı.

Sevgili çocuklar, Türk harflerile herşey yazılır, herşey okunur, herşey öğrenilir. Ancak bunu anlayacak kafa, yazacak bilek ister.

Kaynak

Nerden geliyor bu su?
Kaynak yeri neresi?
Bir akar su mudur bu?
Değil Bülbül deresi.

●

Dereler birleşir de
Büyücek bir çay olur
Çay birleşir bir yerde
Bir ırmak olup durur.

●

Bütün akar suların
Birer kaynağı vardır.
Irmak da uzak yakın
Göle, denize varır.

Kâzım Nami DURU

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

1 — Anadolu'ya ilk gelen ve uygarlık kuran hangi millettir?

Doğru olanın yanına çarpı koy.

SUMER — ETİ — ELÂM

2 — Kadeş savaşı hangi tarihte oldu?

M.Ö. 1395 - M.Ö. 1300

M.Ö. 1295 - M.Ö. 1400

3 — Etilerin başkenti neresidir?

Hatuşaş — Ninova — Babil

1 — Haritada milletlerin oturduğu yerler yanlıştır. Doğrusunu yazınız.

2 — Kadeş savaşının tarihini haritadaki yerine yazınız.

Boş yerleri doldur :

Etilerin en ünlü tanrısı ..... Tanrısı idi.

Marmara bölgesinin önemli şehirlerini isimlerinin yanlarına numaralayınız:

( ) Edirne, ( ) İstanbul, ( ) Bursa, ( ) Izmit, ( ) Çanakkale, ( ) Kırklareli, ( ) Balıkesir, ( ) Adapazarı, ( ) Tekirdağ.

Boş yerleri doldur :

Bursa'nın yanında ..... dağ vardır.

Trakya'da ..... dağları sıralanır.

..... Türkiye'nin en büyük şehridir.

İlinizin adı nedir? ..... Türkiye'nin hangi yönündedir? ..... Kaç kazası vardır? ..... Nüfusu ne kadar? .....

İlinize komşu iller hangileridir? .....

İlinizde en çok neler yetişir? .....

İlinizin yerek şekli nasıl?

Ovalık

Dağlık

Ormanlık

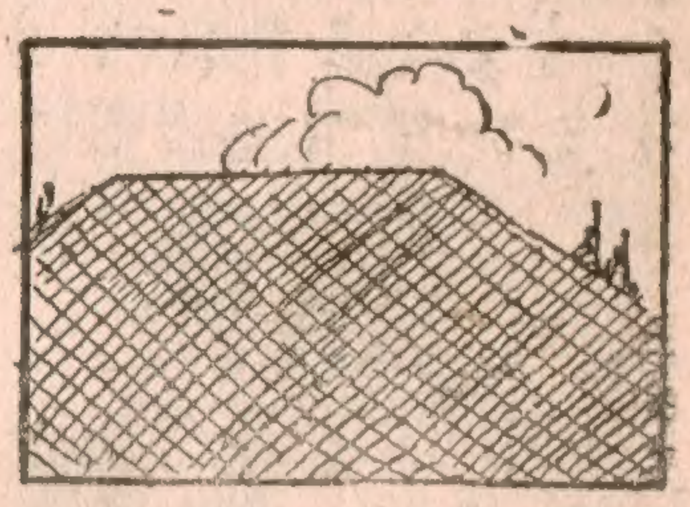

Yayla

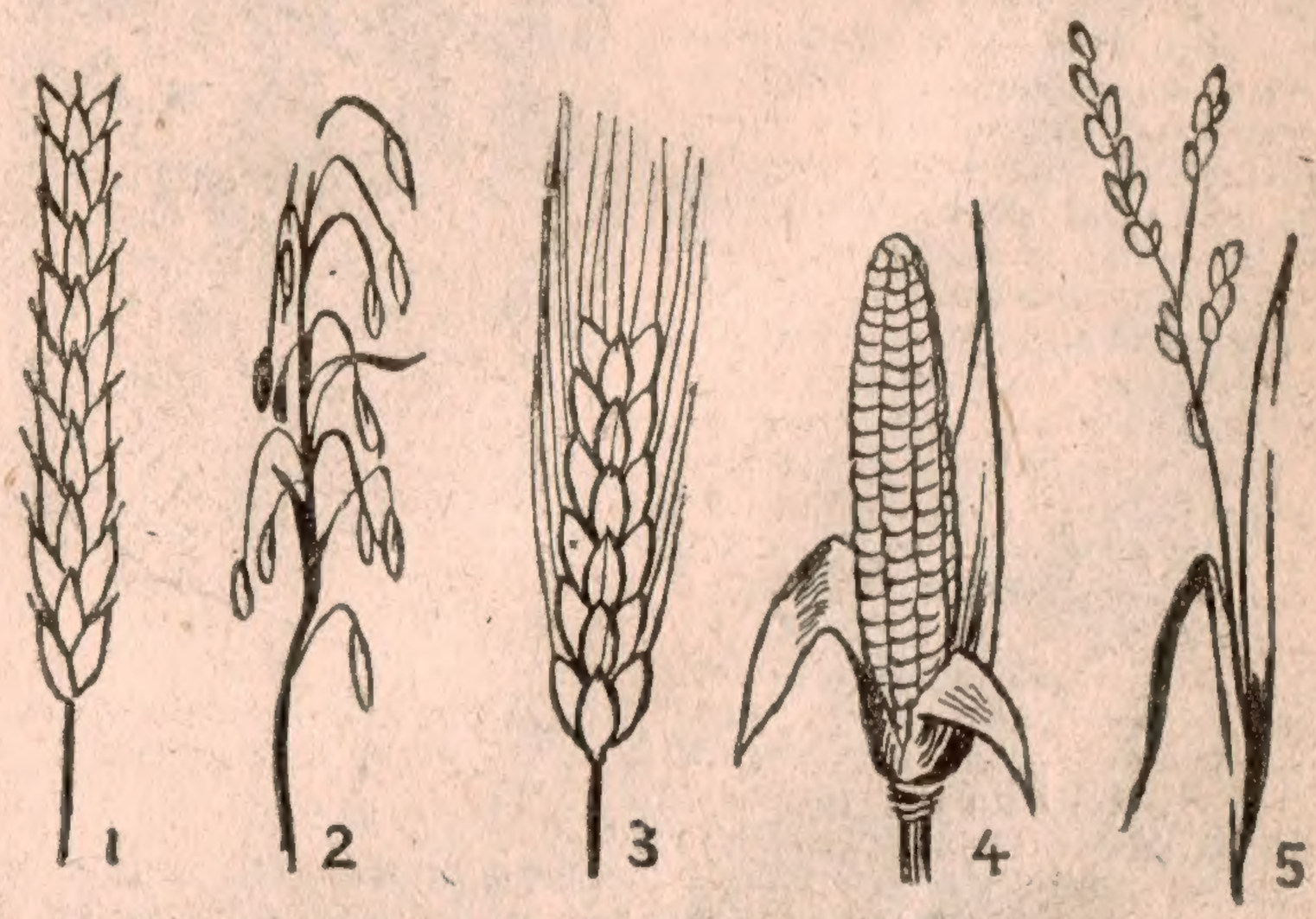

Tanıdığınız ürünlerin numaralarını aşağıdaki isimlerinin yanına koyunuz.

( ) arpa, ( ) mısır, ( ) buğday, ( ) yulaf, ( ) pirinç.

Doğru olanın yanına çarpı koyunuz:

1 — Hangi meyvalardan pekmez, sirke, şarap yapılır?
İncir — Üzüm — Kayısı — Kiraz

2 — Hangi meyvalardan yağ çıkarılır?
Armut — Fındık — Erik — Ceviz — Zeytin

METE HAN

YAZAN: ENVER BEHNAN ŞAPOLYO

HUN TÜRKLERİNİN tanınmış hükümdarlarından biri de Teoman'dı. Fakat Hunların en şanlı tarihini yaratan oğlu Mete olmuştu. Mete'nin annesi ölmüş, babası başka bir kadınla evlenmişti. Teoman yeni karısını çok sevdiğinden onun sözünden hiç dışarı çıkmıyordu. Bu kadının en büyük arzusu, kendi oğlunu Tekin yaptırmaktı. Nihayet bu arzusuna erişmek için hileli bir yol buldu.

Hun ülkesinin güneyinde Yueşi adında bir kavim yaşıyordu. Teoman karısının öğüdüne uyarak oğlu Mete'yi rehin olarak Yueşi'lere teslim ederek öldürmeyi düşündü. Fakat Mete kendi için kurulan bu tuzaktan haberdar olarak vaktinde ortadan sıvıştı. Mete doğruca kendisine sadık olan bir Türk Obasına gitti. Halk çok sevdikleri bu Hâkan oğlunun kendi içlerine geldiğini görünce âdeta bayram ettiler.

Bir gün Mete, Hun Boylarını toplayarak onlara yeni bir ordu kurmalarını söyledi, onlar da:

— Başımız üstüne, gözümüz üstüne! dediler.

Mete, 4 tümenden ibaret bir çelik ordu kurdu. Mete bu ordu ile babasının üzerine yürüyerek bir hamlede babasını yendi. Bu zafer üzerine Mete, Hun Türklerinin Hâkanı oldu.

Çinliler Hunların zengin memleketine göz dikmişlerdi. Tecrübesiz ve genç olan Mete, hükümdar olunca, bunu bir fırsat bildiler. Bir harp vesilesi aradılar. Mete'nin gayet değerli bir atı vardı. Çinliler Mete'ye bir elçi göndererek atını istediler. Fakat Mete, elçiye, Kurultayına sormadan atını veremiyeceğini söyledi. Kurultay toplandı. Üyeler bir hükümdarın atının düşmana verilemiyeceğine karar verdiler. Fakat Mete söz alarak:

— İstenilen bu at, bana aittir. Ben atım için milletimi bir savaşa sürüklemek istemem. Bu atım feda olsun, ne çıkar? diyerek sevgili atını Çin elçisine teslim etti. Mete'nin bu hareketi düşmanların gururlarını ve cesaretini arttır. Bu defa tekrar bir elçi göndererek Mete'nin sevgili eşini istediler. Mete tekrar Kurultayı topladı. Bunlara eşini istediklerini söyledi. Kurultay üyeleri köpürerek:

— Bir hükümdar hatunu nasıl olur da düşmana teslim edilir, diyerek red cevabı verdiler.

Mete, bu kere de kürsüye gelerek:

— Bu hatun benim nefsime aittir. Evet, sevgili eşimdir. Fakat harp ise korkunç bir âfettir. Ben bir kadın için koskoca bir milletin kanını nasıl döktüreyim. Eşim de milletim uğruna feda olsun, ne çıkar! diyerek gözyaşlarile sevgili eşini de elçiye teslim etti. Bütün bu fedakârlıklara rağmen Çinliler Türklerle bir savaş yaparak onların zengin servetlerini yağma etmek emelinden vazgeçmediler. Onlar Mete'nin ne kudrette olduğundan habersizdiler. Çinliler üçüncü defa bir elçi göndererek iki ülkenin arasında hiç bir ürün yetişmeyen, yalnız askerlik bakımından bir önemi olan bu arazi parçasını istediler. Mete tekrar Kurultayı topladı. Üyelere:

Dört yüz bin kişilik büyük bir Türk ordusu Çin Seddini aşarak Çin topraklarına girdi.

— **Budefa Çinliler bizden sınır boyunda bulunan bir arazi parçasını istiyorlar ne dersiniz?**

Bu defa üyeler cömertlik göstererek:

— Bir işe yaramaz bu araziyi verelim! diye karar verdiler. Bu karar üzerine Mete büyük bir heyecanla kürsüye çıktı:

— Ey ihtiyarlar! Şimdiye kadar düşman tarafından istenilen şeyler hep nefsime aitti. Lâkin bu defa istedikleri toprak nefsime ait değildir. Bu toprak atalarımdan kalan kutlu bir vatan parçasıdır. Ecdad kanı ile yuğrulmuş bu topraklar, Türk milletine aitti. Bunu hiçbir kimse dilediği gibi kullanamaz. Tarihin başlangıcından sonuna kadar gelecek nesiller dahi vatanının bir taşını düşmana teslim etmek hakkına malik değildirler. Vatan mukaddestir. Onu muhafaza etmek şerefi ise bizlere aittir. Vatanın her karış toprağı kan dökülerek alınmıştır. Ancak kanla alınabilir. Onlar çok cesur iseler, gelip bu toprağı elimizden alabilsinler. Ben bu andan itibaren Çinlilere harp ilân ediyorum. Kararınız? deyince Kurultay üyeleri:

— Vatan mukaddestir, onun uğruna ölüme hazırız! diyerek harbe karar verdiler. Mete büyük otağdan dışarı fırlayarak harp işareti olan sancağını dikti ve atının üzerine bindi. Harbe davet boruları ve davulları çalındı. Derhal çelik ordu Mete'nin önünde toplandı. Mete askerlerine:

— Ey koç yiğitlerim! Yavuz ve cesur delikanlılar. Düşmanlara atımı ve avratımı teslim ettim. Simdi de bizden kutlu bir vatan parçası istiyorlar. Bunu vermemek ve onlara bir ders vermek için Çinlilere harp ilân ettim. Hazır mısınız?

Askerler hep bir ağızdan:

— Kanımızı dökmeye hazırız! diye bağırdılar. Mete:

— Hedefiniz Çin'dir, ileri! diye taarruz emrini verdi. Dört yüz bin kişilik büyük bir Türk ordusu Çin seddini aşarak Çin topraklarına girdi. Çin İmparatoru Kaoti ile bir ovada kanlı bir savaşa girişerek Çin ordularını perişan etti. Çin hükümdarı canını bir kaleye atmakla kurtardı. Mete'ye derhal atını ve eşini gönderdi. Mete, Çin şehirlerini baştanbaşa talân ettikten sonra onları ağır vergilere bağladı. Bu suretle Mete ülkesini genişletti ve yirmialtı devleti egemenliği altına aldı.

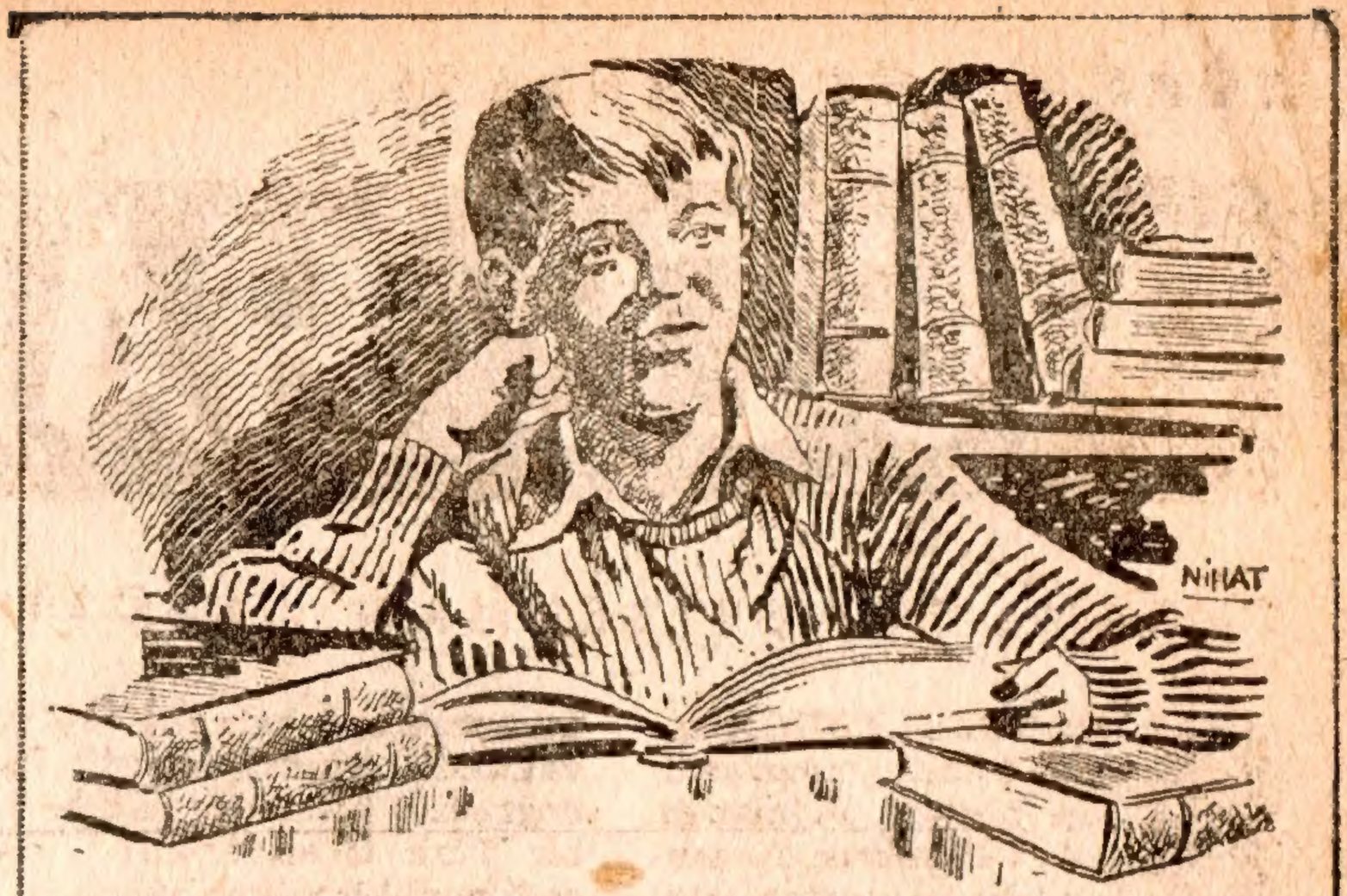

Kitap Haftası

BÜTÜN DÜNYA çocukları bu hafta içinde en güzel kitapları hediye olarak alacak ve sevdiği arkadaşlarına en çok beğendikleri kitaplardan hediye edeceklerdir.

Kasımın ilk haftası, kitap ve okuma haftasıdır. Çok güzel bir tesadüfle bu, bizim «Harf İnkılâbı» mıza da rastlamaktadır.

Medenî dünya milletlerinin kabul ettiği bu güzel hafta içinde nasıl kitaplar okumalı, hangilerini hediye etmeli?

Sevgili arkadaşlarım, nasıl kitaplar okumak lâzımgeldiğini beraber düşünelim. Elbette faydalı olanları okuyacağız ve okutacağız değil mi? Ama bu faydalı olan kitaplar ve dergiler yalnız ders kitapları değildir. Derslerin dışındaki faydalı kitapları okuyacağız.

Belki sizin aklınıza birdenbire gelmez. Ben hatırlatayım. Bizi Afrika ormanlarının balta girmemiş derinliklerine götüren seyahat romanları var. Kuşları bile yakalıyan iri örümcekleri, keçileri yutan yılanları ve çenesi hiç durmayan papağanlarla, daldan dala sıçrayan maymunları orada görebiliyoruz.

Yine bu seyahat romanları içinde azgın denizlerle pençeleşen yiğit gemiciler, Kutupların sonsuz buz diyarlarında açlığa, soğuğa bakmadan insanlık için, dünya için çalışan bilginler, deniz altında gezenler, Aya gitmeğe hazırlananlar, Tibet'i, Büyük Sahrayı, Okyanusları bize tanıtanlar var.

Tarih romanları da bizi bekliyor. Eski devirde yaşamış insanların hayatlarını tadıyor, onların arasına bu kitapları okumakla katılıyoruz.

Bize hayvanları tanıtan, insan duygularını, çocuk duygularını tanıtan klâsik romanlar var.

Günlük hayatımızda olduğu gibi, kötülerin ceza gördüğü, iyilerin rahata ve güzel günlere eriştiği, sizler için yazılmış romanlar var. Bütün bu kitaplar, bizi, olduğumuz yerde kendimizden geçirecek, zamanın nasıl geçtiğini duyurmayacak, bizi avutacak, eğlendirecek ve hakikatte hisleri, ülkeleri, dünyayı, geçmiş zamanları ve gelecek çağları öğretecek kadar çekici ve heyecan vericidir.

İnsanlara genel bilgileri kitaplar verir. İnsan ne kadar okursa o kadar bilgisi artar. Dünyası genişler. Hiç okumayan bir insanı göz önüne getiriniz. Onun bilgisi sadece etrafında gördüğü eşyadan ve tanıdığı insanlardan ibarettir. Halbuki okuyan insanın çevresi, dünyanın sınırlarına, hattâ komşu yıldızlara kadar uzanır.

Fakat sevgili arkadaşlar, bu arada bizi vurdu-kırdıya alıştıran, sinirlerimizi ayaklandıran, bizi kavgacı bir insan yaparak, temiz karakterlerimizi bozan, kötü kitaplardan da çekinmemiz gerekiyor. Bize kabadayılık değil, sportmenlik ve şampiyonluk, haydutluk değil, millî kahraman olmak daha çok yaraşıyor.

Gurup gurup toplanarak arkadaşlardan birinin okuduğu bir seyahat romanını, fennî bir romanı okuyanı dinlemenin zevkine doyum olur mu?

Genç arkadaşlar, bir okuma ve okutma bayramı içindeyiz. Güzel kitapları okuyunuz, okutunuz, bayramların en güzeli, en eğlendiricisi bu Kitap Haftasının bize getirdiği okuma bayramıdır. Mutlu olsun.

Yetim Çocuklar ve Bize Düşen Vazife

Yazan: F. Cemal Oğuz ÖCAL

ÜNLÜ Fars şâir ve filozoflarından Şeyh Sâdi'yi bilirsiniz. İşte, bu büyük insanın (BOSTAN) adlı ölmez eserini okuyorum.

Henüz küçük yaşta babasını kaybeden Sâdi, bakınız, yetim çocuklar hakkında neler söylüyor:

1 — Bilmiyor musun ki, o zavallı yetim niçin böyle âciz kalmıştır? Köksüz ve istinatsız bir ağaç tâzeliğini, şevk ve tarâvetini muhafaza edebilir mi hiç?

2 — Bir yetimin başını önüne eğdiğini, boynunu büktüğünü gördün mü, kendi çocuğunun yüzüne sakın öpücük kondurma!

3 — Sakın ha, dikkat et: «Yetim ağlamasın. O ağlarsa, Arş-ı Âlâ titrer.»

4 — Yetimin gözyaşını merhametinle sil, temizle. Yüzündeki toprağı şefkatinle silk!

5 — Eğer onun gölgesi, hâmisi başından gitmişse; sen onu kendi gölgenin altına al, terbiye et!

Yazımı uzatmamak için, büyük atalarımızın yetim çocuklar hakkında söyledikleri paha biçilmez sözlerinden misâller almıyorum.

Tanrıdan başka kimseleri olmayan bu talihsiz yavrucukların üzerine titrememiz için, bu kadarı yeter. Fakat, bu pırlantaları kulaklarımıza birer küpe yapmak ve bizi bekleyen kutsal vazifemin başına hemen koşmak şartıyla...

Zira, okullar açıldı. Üstü başı perişan, himaye ve şefkatten mahrum, bir defter bile alamıyacak kadar müşkül durumda bulunan binlerce yetim ve öksüz vatan çocuğu bizden yardım bekliyor.

(KIZILAY HAFTASI) nda vatandaşlık vazifemizi nasıl seve seve yapmışsak, şimdi de bir elimizi vicdanımıza, öbürünü cüzdanımıza koyup onları bağrına basan (ÇOCUK ESİRGEME KURUMU) ile (YARDIM SEVENLER CEMİYETİ) ne koşalım. Bu hayırlı teşekküllerin büyük gayret ve himmetleriyledir ki, kimsesiz okul çocuklarının mideleri çorba, sırtları urba, ayakları papuç, cantaları defter, kalem, kitap ve dergi görerek yüzleri gülüyor.

Hemen ilâve edelim ki, bir yetim okul çocuğunun yüzünün gülmesi demek; vatanın gülmesi demektir. Unutmayalım ki, vatan anamızın gülmeye çok, pek çok ihtiyacı var!

Öyle ise, vakit geçirmeden, millî ve insanî vazifemizi yapalım!

Şunu da unutmayalım ki, yapacağımız yardım, başkalarına değil, kendimizedir. Başkalarının başkalarına yardım elini uzattıkları bir çağda, bizim kendi kendimize sâlâka, şefkat ve hamiyet göstermemeniz, hem ayıp, hem de günah olur. Gerek mukaddes dinimiz, gerekse millî gelenek ve göreneklerimiz ise, bu türlü kayıtsızlıklara asla cevaz vermez.

Hamiyet sahipleri!

Yardımlarınız boşa gitmiyecektir. Gösterin kendinizi!

Hayvanlar ÂLEMİ

DEV AĞAÇ KURBAĞALARI

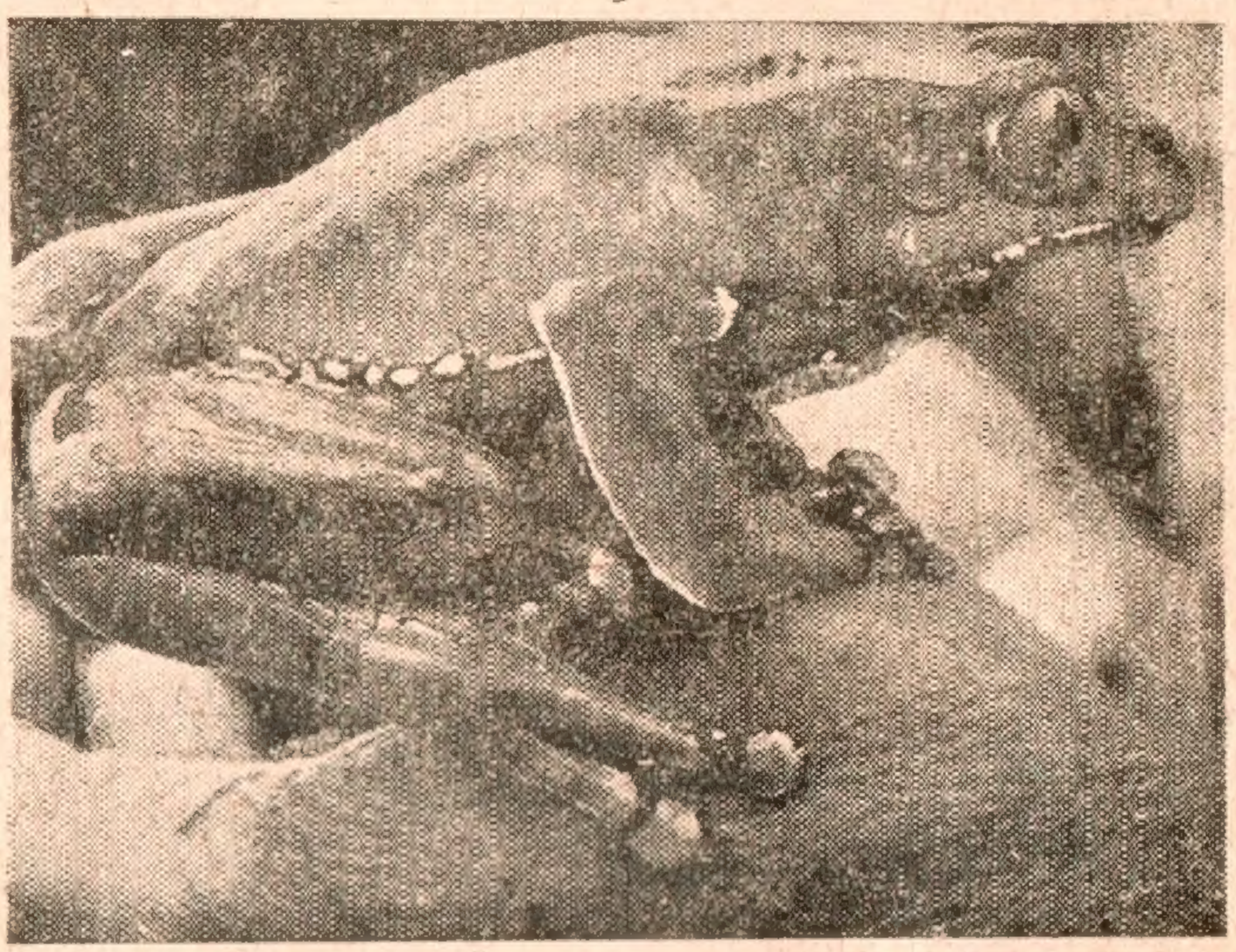

Ağaç kurbağaları hiç sıçramazlar

Amazon'da yaşayan dev ağaç kurbağalarının boyu 15 santimetre, eni 10 santimetredir. Kalın, boğuk bir sesi vardır. Öbür kurbağaların aksine sıçramazlar. Ağır ağır dallarda yürüyerek böcek arar. Geceleri uyanık olduğu, renginin yeşilliği ve hemen hemen bütün vaktini ormanın ulu ağaçları üstünde geçirdiği için hızlı olmağa ihtiyacı yoktur. Ani hareketlerde bulunmadığı, hızlı yürüyüp kaçmağa teşebbüs etmediği için yakalanması çok kolaydır. Avını sükûnetle bekler. Böcek bir dala konunca yavaş yavaş yaklaşır. Tabanları ile tutarak dalı kendine çeker. İyice yaklaşınca dilinin âni bir hareketi ile böceği ağzına alıverir.

HAYVANLARA DAIR SUALLER VE CEVAPLAR

Yarasalar insanların saçlarına girerler mi?

Hayır. İnsanların yanlış inançlarının aksine yarasalar, insanların saçları arasına girmezler. Bunu maksatlı veya kazaen olsun hiçbir zaman tecrübe etmezler. Çünkü bu cinsten bir hareket onların uçma melekelerini yok eder.

Domuzlar yılanlardan korkarlar mı?

Domuzların ekserisi yılan öldürmekten ve onlarla beslenmekten zevk duyarlar. Zehirli olanları da onlara göre makbuldür. Domuzun yağlı kalın derisi, yılanın ısırmalarına ve zehirine karşı mükemmel bir koruyucudur.

SESLER BU TARAFTAN GELİYOR!

ÇABUK SES MAKİNEMİ GETİR RA-KİM!

ÇOCUK HAFTASI

İÇ MECMUA

25

Tek Hücreli Canavar

CANAVAR ZAVALLIYI BOĞACAK!

GERİ ÇEKİL YILDIRIM!

İMDAT! İMDAT!

BOOOM

NASILSIN PROFESÖR?

BU TEK HÜCRELİ CANAVARI KÜÇÜKKEN BULMUŞTUK. ZAMANLA BÜYÜYÜP BU HALDE GELDİ...

PEKİ, DIŞARDAKİ ÖBÜR TEK HÜCRELİ CANAVARLAR NE OLACAK? DURACAKLAR MI?..

ONLARI DA BU SES MAKİNEMLE YOK ETMEĞE ÇALIŞACAĞIZ!

BU UFAK MAKİNENİN YARATTIĞI İHTİZAZLAR ONLARI KORKUTUYOR..

GÜZEL BİR SİLAH!

YERALTINDA BUNLARDAN KORKUNUZ OLMAMALI!

BİLAKİS! BİZİM ELİMİZDE BÜYÜK BİR ENERJİ KAYNAĞI OLDUĞUNU BİLİYORLAR BURADA...

ONLARIN TEK GIDASI ENERJİDİR!

DEMEK BURAYA DA SALDIRABİLİRLER. PEKİ BU HİKÂYE NE ZAMAN BAŞLADI?

BUNU KISACA ANLATAYIM!

"BİR ZAMANLAR O GEZEGENİ GAYET MEDENİ BİR ÜLKE İDİ.. ŞİMDİ BURADA BULUNDUĞUNUZ--"

"YİRMİNCİ YÜZYILDA DÜNYADA PATLATILAN BİR ATOM BOMBASI BURANIN HAVASINI DEĞİŞTİRMİŞ..."

"GÖZE GÖRÜNMİYEN BAZI TEK HÜCRELİ HAYVANLAR RADYOAKTİF ENERJİYLE BİRDENBİRE BÜYÜMEYE BAŞLAMIŞLARDI..."

"BU TEK HÜCRELİ HAYVANLARA TÜRLÜ SİLAHLAR DENEMİŞLER OLMAMIŞLAR..."

"NİHAYET BU KORKUNÇ MAHLÛKLAR İNSANLARI ÖLDÜREREK ŞEHİRLERİ YAKMIŞLAR VE O GEZEGENİNİ MAHVETMİŞLER..."

"BEN DE BİR HEYETLE O GEZEGENİNE İMPERİUM MADENİ ARAMIYA GELDİĞİM ZAMAN AYNI CANAVARLARIN HÜCUMUNA UĞRADIK. YEGÂNE KURTULAN BEN OLDUM..."

ŞİMDİ BÜTÜN ÜMİDİMİZ SENDE YILDIRIM KAPTAN!

SİZE NASIL YARDIM EDEBİLİRİM?

BURADA TEK HÜCRELİ CANAVARLAR ÜZERİNDE YAPTIĞIMIZ TECRÜBE ONLARIN "İMPERTON GAZI" İLE MAHVOLABİLECEĞİNİ GÖSTERİYOR...

BU İLÂCIN DÜNYALILARA HİÇ ZARARI YOK. YALNIZ O GEZEGENİN CANLILARINI MAHVEDİYOR...

BU İLÂCI YUKARI ÇIKIP CANAVARLARA BENİM SIKMAM LÂZIM. AMA BEN BURADA İŞİ İDARE ETMELİYİM...

BU İŞİ BEN Mİ YAPACAĞIM?

UÇAKLA BU GAZI ONLARIN ÜZERİNE ATMALI!

NE DERSİN YILDIRIM?

ALO ALO! TAŞIT UÇAĞI... BEN YILDIRIM KAPTAN!.. SİZE VERECEĞİM ŞU NOKTAYA İNECEKSİNİZ.

YILDIRIM KAPTAN İNMEMİZİ EMREDİYOR...

İNECEĞİMİZ YERİ BİLDİRDİ Mİ?..

VERDİĞİ YER PLANA GÖRE GENİŞ BİR DÜZLÜK OLACAK...

DERHAL ORAYA HAREKET EDELİM...

O NE?! BİR SÜRÜ YÜRÜYEN KAYAVAR AŞAĞIDA...

ALO ALO! EMRETTİĞİNİZ NOKTAYA GELDİK... SİZİ GÖR-MÜYORUZ... İNİŞE GEÇE-LİM Mİ?...

HAVADA DURUN! BİZ ŞİMDİ YUKARI ÇIKIYORUZ!...

YILDIRIM KAP-TAN GÖRÜN-MEDİ...

NE OLUYOR DOKTOR? YUKA-RIYA ÇIKAMI-YORUZ!

BİZE ENGEL OLAN BİR ŞEY VAR!

TEK HÜCRELİ CANAVAR-LAR ÇIKACAĞIMIZ YERE TOPLANMIŞLAR...

ONLARIN AĞIRLIĞI YÜKSELMEMİZE ENGEL OLUYOR..

NE OLURSA OLSUN. DIŞARIYA ÇIKIP ŞU GAZİ KULLANMALIYIZ!

AKLIMA BİR ŞEY GELDİ... SENİN UÇUŞ KEMERİN İŞLİYOR MU?

EVET... NE YAPACAĞIZ?

TOPRAĞIN YÜZÜNE YERALTINDAN BİR TÜNEL KAZACAĞIZ!..

BU İNTİHAR DEMEK OLUR. SİZİN BU ŞEKİLDE DIŞARI ÇIKMANIZA MÜSAADE EDEMEM...

DOKTOR! TEK HÜCRELİ CANAVARLAR TOPRAĞI DELMEĞE BAŞLADILAR...

VAKTİMİZ AZALIYOR..

MURPHY ANDERSON 8-24

CANAVARLAR GİTTİKÇE YAKLAŞIYOR!

PEKİ... DİLEDİĞİNİZİ YAPIN!

ZATEN SON ÇARE BU DOKTOR!

HAYDİ ADELBERT! KAYBEDECEK BİR SANİYEMİZ BİLE YOK!..

İNŞALLAH GEÇ KALMAMIŞIZDIR.

ACABA ZAMANINDA YETİŞECEKLER Mİ? GELECEK SAYIDA..

KORKUNÇ MÜCADELE

MUSİKİ BİLGİLERİ

Memleketimizde en çok hangi çalgılar çalınır?

Memleketimizde çalınan çalgılar pek çoktur. Buna da sebep, memleketimizde birkaç çeşit müzik hareketi olmasıdır. Batı müziği, halk musikisi, alaturka musiki, hepsi ayrı ayrı yönlerdedir. Bunların kullandıkları çalgılarda o musikiye göre çeşitlenmektedir. Bazı çalgılar hepsine uymakla beraber musikinin özelliğine göre olan çalgılar vardır. Batı müziği ile meşgul olanlarımız; piyano, keman, çello, viola, mandolin, flût, saksafon, akordeon kullandıkları halde, halk musikisi ile kaval, ney, kısmen kemençe keman, klârnet, armonik gibi çalgılar çalarlar. Alaturka musiki ile uğraşanların topluluklarında da ut, tambur, kanun, santur, ney, kemençe, keman, def, darbuka, sine keman gibi çalgılar vardır. Memleketimizde en çok bunlar kullanılır.

Yaysız ve mızraklı çalgılar hangileridir?

Bu çalgılar da üflenerek çalınanlar kadar çok sayıda değildir.

Ut, tanbur, mandolin, mandol, kanun mızrabla çalınan çalgılardır. Bunların arasına, parmak ve tokmakla çalınanları da katabiliriz.Gitar ve harp gibi. Bu çalgılar tellere parmak sürtmek suretile çalınır. Bir de santur vardır ki, o da, tellere, küçük birer tokmak vurarak ses çıkartılır.

Nuri Sami KORAL

TÜRK BÜYÜKLERİ

İKİNCİ MURAT

Osmanlı tarihinde Çelebi diye anılan Mehmet I. oğlu ve Fatih Sultan Mehmed'in babasıdır. 1402 de doğmuştu. Babasının ölümü üzerine 1421 de hükümdar oldu.

Zamanında Anadolu beylikleriyle, amcası Mustafa ve Rumeli'de Macarlarla, Haçlılar ordusuyla savaştı. Bizans'ı kuşetti. Varna savası yüzünden kusatmayı bıraktı. Moranın fethi ve İskender Bey'le uğraştı. 23 yıldanberi süren savaşlardan usanmıştı. Hükümdarlığı oğluna bıraktı, ama Varna muharebesi için tekrar hükümdarlığa döndü. Kosovada Haçlı ordusunu üç gün süren bir savaştan sonra yine yendi ve hükümdarlığı tamamiyle oğluna terketti. 49 yasında Edirne'de öldü. Edirne ve Bursa'da camiler yaptırmıştır.

1

Parker Quink

Parker Quink kaleminizin ömrünü uzatır ve daha iyi yazmasını sağlar. Zira Parker Quink, kaleminizi yazarken temizleyen ve koruyan SOLV - X maddesini hâvi yegâne mürekkeptir.

Dolma kalemleri tıkamaz ve devamlı yazıyı temin eder. Sabit yazı için mavi-siyah, lekeden kaçınıyorsanız yıkanır mavi Quink mürekkebi kullanınız.

her nevi kalem için en iyi mürekkeptir

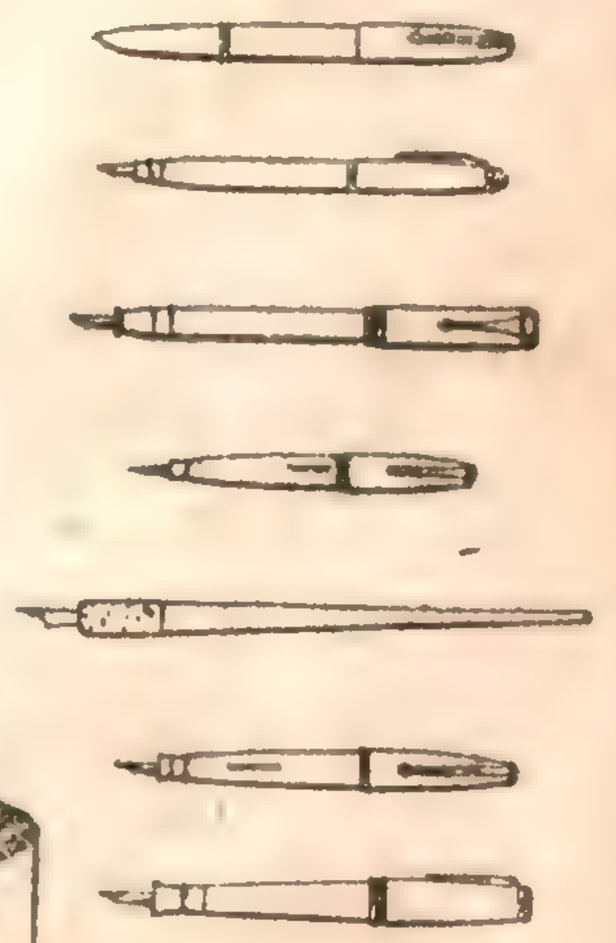

SOLV-X ihtiva eden yegâne mürekkep

MERAKLI VE ÖĞRETİCİ MACERA ROMANI

maymunlar ADASI

TEFRİKA : 5

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

YOLCULUĞUN ilk günlerinde yine çeşitli fırtınalarla karşılaştılar. Onuncu gün deniz inanılmayacak bir sükûnetle kaplandı. Koca Pasifik bir iç deniz kadar uslu ve sakindi.

Samoa'da son yükü ve yolcuyu bıraktılar. Hindistan cevizi, buz ve ananas bir hayli yük teklif edildiği halde Oğuz Bey, Tahir Kaptana:

— Hiçbir taahhütte bulunamayız. Bahusus gemi Sidney'den beri sigortasızdır. Belki uzunca bir müddet deniz üzerinde araştırmalar yapmak zorunda kalacağız. Ne yüz alabiliriz, ne de yolcu, demişti.

Yolculuğun asıl çetin tarafı başlamış bulunuyordu. Kendisini heyecana kaptırmış olan Oğuz Bey, âdeti olmadığı halde geminin her tarafını dolaşıyor, gemicilerle konuşuyor, gemi uğrağı olmıyan bölgelerde yaşayan yarı vahşi insanlar için Sidneyden aldığı sandık sandık eşyayı seyrediyor, eksik birşey kalmadığını düşünüyordu. Hayır! konserve yiyecekler, aylarca yetecek un, balıkçılık âletleri, sandıklarla şeker, marmelât, kutu sütleri, fotoğraf levazımı, yapı âletleri, silâh, inşaat malzemesi, hepsi tamamdı.

Sinirli ve asabî adam kendisine iyi bir meşgale bulmuş, hayallere kapılmıştı. Bunun böyle olduğunu biliyor, bazen Tahir Kaptanla konuşuyor ve bir aralık:

— Pasifiğe yayılan takım adalarla yaşıyan yarı çıplak adamların bütün medenî vasıtalardan mahrum bulunduklarını sanmak gülünçtür, diyordu Son ellli yıl içinde kendilerine sömürge bulmak için aç kurt gibi saldıran Avrupalılar bu bölgelerin hürriyetlerini, mahsullerini sömürdüler amma, oralara medeniyeti de götürdüler. Eğer dilini bilmediğimiz bir vahşiyi şaşırtmak için elektrik fenerimizi gösterirsek onun hemen gidip iyi marka bir cep pili getireceğinden biraz şüphe etmeliyiz. Biz onu şaşırtmak isterken o bize pil satmağa kalkabilir.

Tahir Kaptan:

— Haklısınız patron, diyordu. Uzun mesafelere bakmadan Avrupalılar bu serpinti adalara medeniyeti soktular. Fakat Avrupalıların yaşamağa değerli bulmadıkları bazı bölgeler de vardır. Oralardan elde edilecek ürün ve yeraltı zenginlikleri oraya gitmek için yakılacak kömürü bile karşılamaz.

— Yani tam vahşi durumda bazı insanlar bulunduğunu kabul ediyorsunuz.

— Mutlaka vardır efendim. Avustralya'da bile oldugu gibi. Biz yol boyunca gayet zengin bir adanın limanında en güzel filmleri seyrettiğimiz, en modern binaları gördüğümüz gibi yirmi dört saat ötede tamamiyle çıplak gezen ve henüz ok ve mızrak kullanan, kulübelerde yaşayan insanlara da rastladık.

— Şu son harpte Japonlar dolaşmadık yer bırakmadılar mı dersiniz?

— Ben bu kanaattayım efendim. Pasifik feza kadar geniş ve sonsuzdur. Daha yeni yeni adalar keşfediliyor. Uçakla yapılan taramalarda çevresi bir kaç milden ibaret adacıklara rastlanıyor ama burada kimseyi alâkadar eden bir varlık görünmüyor.

Oğuz Bey de gemideki harita ve ansiklopediler üzerinde incelemeler yapmağa başlamıştı.

Samoa'dan ayrılalı sekiz gün olmuştu. Temel Reis, İkinci Kaptan Muzaffer Beye bir selâm çaktıktan sonra:

— Beybaba, dedi. Arkadaşların bir ricası var!

— Nedir o?

— Nerede bulunduğumuzu öğrenmek istiyorlar.

— Ne yapacaklarmış?

Temel Reis aksi aksi İkinci Kaptana baktı ve:

— Bu ıssız, yol uğramaz denizlere ne için geldiğimizi biliyoruz kaptan bey. Onlar da insandır, onların da kafaları işliyor. Yaklaşıp yaklaşmadığımızı bilmek haklarıdır.

İkinci kaptan:

— Sen bayağı sinirlisin Temel, dedi.

— Öyle olduğum belli, değil

Güvertede vazifesi olanlar, meçin ceketlerini giydiler.

mi beybaba. Bütün arkadaşlar benim gibi. Merak edip duruyorlar. Zaten yola çıktık çıkalı başka ne konuşuluyor?

— Biraz evvel bunu Tahir Kaptanla konuştuk Temel. Ekvatoru aşalı dört saat oluyor, akıntı bizi biraz fazla attığı için Valker adasını sola aldık. Yüz kırk iki derece tul üzerinden yukarı doğru çıkıyoruz. Arkadaşlara söyle, her an aradığımız ada ile karşılaşmamız muhtemeldir. Derinceli Aziz hesabında biraz yanılmış olabilir.

— Sağol efendi kaptan!

Gemide artık sinirli bir hava esmeğe başlamıştı. Kamara pencerelerinden, lombozlardan, küpeşteden ufukları araştıranlar artıyordu. Oğuz Bey, Tahir Kaptan, İkinci süvari ellerinden dürbünleri bırakmıyorlardı.

O gece dayanılmaz bir sıkıntı vardı havada. Hemen hiç kimse kamarasına inmedi. Güvertede, denizden yükselen su buhariyle âdeta kızarmış olan ay ışığında yarı uzanmış bir halde konuşmadan beklediler.

Sabahleyin saat sekizde yine gemicilerin çoğu güvertedeydi. Ellerini çenelerine dayamış, garip bir sıkıntı içinde ufukları araştırıyorlardı.

Bir aralık Oğuz Bey:

— Şu hesabı bir daha yapalım Tahir Kaptan, dedi.

Tahir Kaptan [illegible] kumpası, pergeli, haritaları, bütün âletleri önünde, gözlüklerini gözlerinin [illegible] mal sahibinin istediğini yaptı. Yazdı çizdi ve:

— Sekiz derece altı dakika kuzey arz üzerindeyiz, dedi. 150 derece tul üzerinde olduğumuza göre bu [illegible] yerde [illegible] olmazsa..

[illegible]

— [illegible] okadar düştü ki

[illegible] sükin denizin yüzünde kayıp gidiyor, arkasında, ufuklara kadar yayılan bir duman çizgisi bırakıyordu. Bazı iri balıklar, ara sıra sırtlarını sudan çıkartarak gemiyi takip ediyorlardı.

Genç bir tayfa baş tarafta, hiç kımıldamadan ayakta duruyordu. Herkesin dudaklarında hemen hemen ayni kelimeler vardı:

— Ufuklara kadar uzanan sarp kayalıklar...

ESRARENGİZ ADA

ÖĞLEDEN SONRA kuvvetli bir güney rüzgârı başladı. Denizin yüzü çabucak kırıştı. Arkada ufuk çabucak karardı, daha bu karartı gökyüzünün ortalarına gelmeden gemideki tenteler toplandı ve güvertede bulunan iğreti eşya aşağıya indirildi. Havanın yaptığı bu tatsızlık hepsinin canını sıkmıştı.

Direk iplerinin çaldığı ıslık seslerini gökgürültüleri takip etti. Ambar kapakları, lombozlar kapandı. Güvertede vazifesi olanlar sırtlarına meşin ceketlerini giydiler. Çizmeler ayaklara geçirildi.

(Devamı gelecek sayıda)

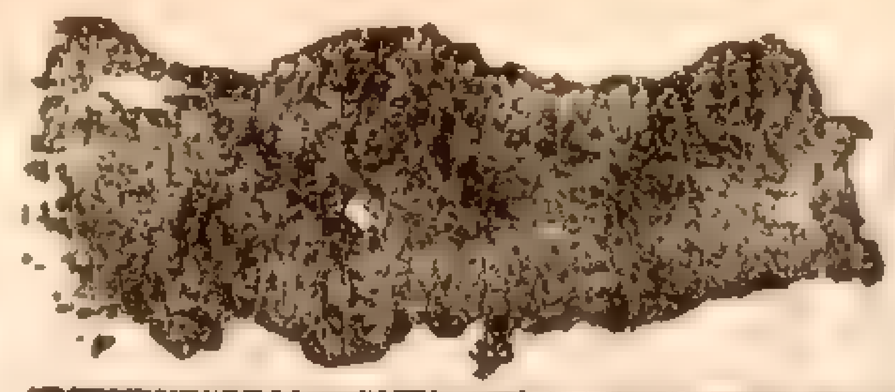

HER HAFTA BİR İLİMİZ

M A L A T Y A

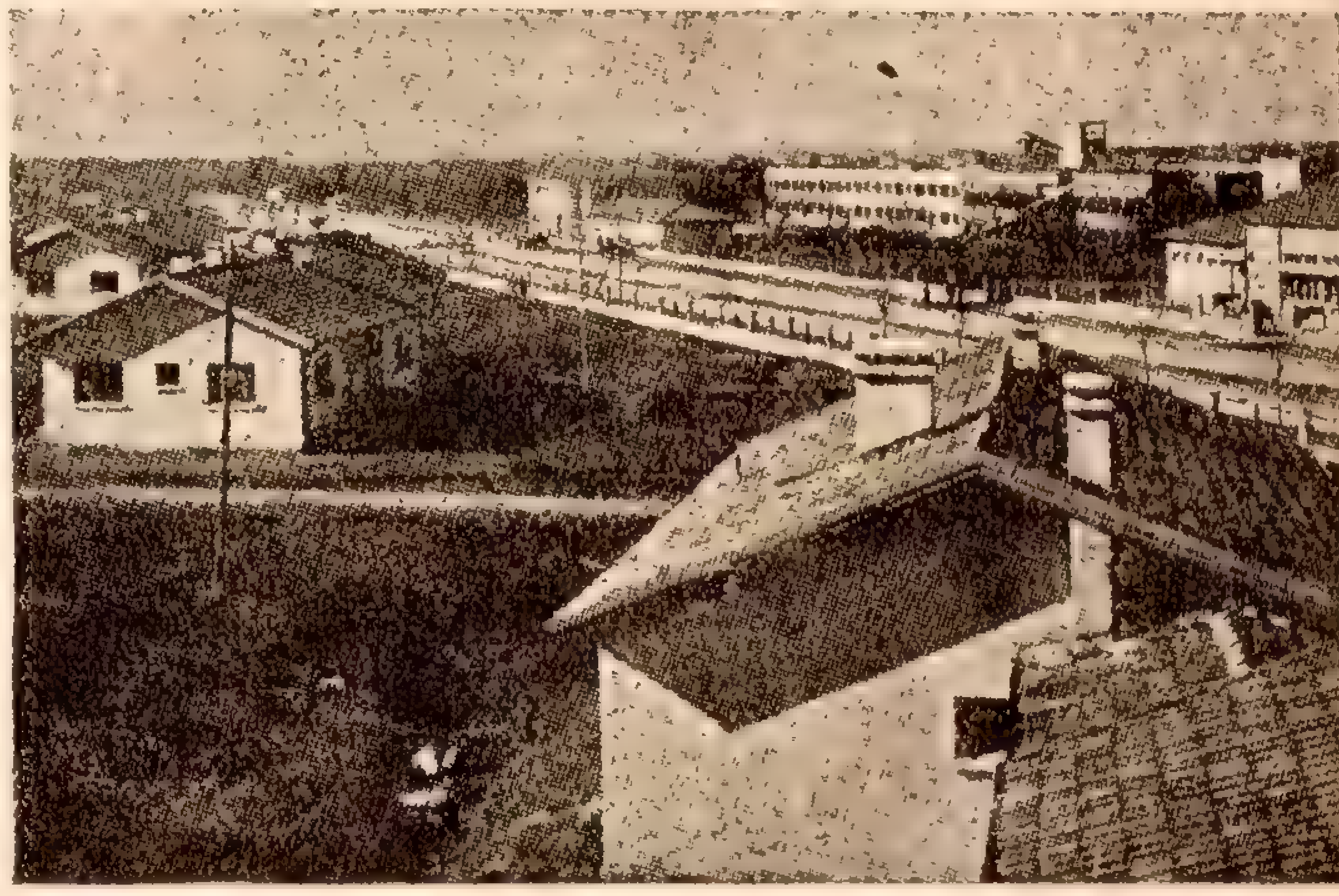

Malatya'dan bir görünüş

Doğu Anadolu'nun önemli şehirlerinden biridir. Bugünkü Malatya yeni bir şehirdir. Fakat bugünkü Malatya'nın 9 kilometre ötesinde çok eski zamanlarda kurulmuş bir şehir vardı. Asıl tarihsel Malatya burasıdır.

Eski Malatya'nın Etiler zamanında kurulmuş olduğu zannediliyor. Anadolu'nun önemli yol kavşaklarından biri üzerinde bulunan Malatya'nın Romalılar zamanındaki adı Meltine idi. O zamanlar da burası bir il merkezi idi. Bununla beraber Malatya'da Romalılardan kalma eserler yoktur. En eski eserler Selçuk Türkleri zamanından kalmadır.

Malatya Bizanslıların, Romalıların, Müslüman ordularının, Selçuk Türklerinin, Karaman Oğullarının idaresinde yaşadı. Yıldırım Beyazıt zamanında Osmanlı Türklerinin eline geçti. Bir zaman sonra meşhur kumandan Timurlenk, Malatya'yı eline geçirdi. Bu sırada Malatya hayli harap olmuştu. Timur'dan sonra Zülkadir Oğulları şehre hâkim oldular. Yavuz Sultan Selim zamanında tekrar Osmanlı topraklarına katıldı.

O zamandan sonra yavaş yavaş kalkınan Malatya şehri 1839 Nizip muharebesi sırasında yeni bir felâkete uğradı. Bozguna uğrayan Hafız Paşa kumandasındaki Osmanlı ordusu kışlamak için Malatya'ya girdi. Yaz için, şimdiki Malatya'nın bulunduğu yerdeki bağ evlerine çıkmış olan Malatyalılar bir daha şehre dönmediler. Böylece eski Malatya bırakılmış, yeni Malatya kurulmuş oldu. Bugün eski Malatya'nın yeri bir yıkıntı halindedir.

Malatya denizden 900 metre yükseklikte, Bey dağlarına yaslanmış güzel bir şehirdir. Derme suyu Malatya'ya can verir. Eskidenberi üzümleri ve çeşitli meyveleriyle ünlenmiştir. Hele kayısısı pek meşhurdur. 1955 nüfus sayımına göre şehirde 341.925 kişi vardır. Yüzölçümü 13.275 kilometrekaredir. Bu ile bağlı ilçeler şunlardır: Akçadağ, Arapkir, Arguvan, Darende, Doğanşehir, Hekimhan Pötürge, Yeşilyurt.

Seyiricisi yarım milyarı aşan, Oyuncusu 25 milyon olan Futbol neden çok seviliyor ?

YAZAN: SULHİ GARAN

Dünyadaki sporlardan; en fazla oyuncu ve seyirci celbedeni muhakkak ki futboldur.

Yervüzünde futbol oynıyan profesyonel ve amatörlerin sayısı 25 milyon olup, seyircilerin ise yarım milyarı aştığı tahmin edilmektedir.

Diğer taraftan kolayca iddia olunur ki; günün yirmi dört saatinde, dünyanın bir tarafında behemehal futbol oynanmaktadır.

Bu oyuna tutkunlar; yağmur olsun, kar olsun, yakıcı sıcak ve güneş olsun sevdikleri futbolu daima takip eder ve onu oynıyanları alkışlamaktan kendilerini alamazlar.

Bildiğimiz futbolun tehlikesi daha ziyade ve oyunculardan çok seyirciler için varittir.

Nitekim sekiz sene kadar evvel oynayan Brezilya - Uruguvay maçında bahriyeli bir seyirci heyecandan ölmüş, aynı dakikada karşılaşmayı radyodan takip eden üç Uruguaylı da; radyo ahizelerinin başında can vermişlerdi.

Diğer taraftan bir kaç yıl önce İngilterede çok mühim bir maçı - her ne pahasına olursa olsun - görmeğe karar verip bilet bulamıyan birkaç kişi gizlice sahaya girmeğe muvaffak olmuşlarsa da; haksız, ücret ödemeden tribünlere çıkan bu bedavacılar oradakilerin üzüntü ve protestolarına fena şekilde mukabele ettiklerinden, çıkan kargaşalıkta birbirlerine giren seyircilerden 34 kişi, kötü bir tesadüf neticesinde ölmüş, bu hengâmede yaralanan 500 seyirci ise, ufak tefek, hattâ ağırca yaralarına rağmen acıya katlanarak, sanki bir şey olmamış gibi maçın sonuna kadar orada kalmışlardı.

Ziyadesiyle sevilen, dünyanın her yerinde büyük rağbet toplıyan futbolun menşei kat'î şekilde malûm değildir.

Bazı tarihçiler tarafından Milât öncesine kadar oynandığını iddia ettikleri futbol, yani "Ayak topu" tahmin olunacağı gibi bugünkü modern halinde değildi.

Ne oynıyanlar, ne de oynatanlar, şimdiki ileri haliyle mukayese kabul edilemiyecek bu oyuna yuvarlağa yakın şekilde kuzu derisinden mamûl bir vasıta ile oynarlardı.

Asırlar ilerledikten sonra 12 nci yüzyılda İngilterenin birbirlerine rakip büyük şehirlerine mensup temsilciler arasında oynandığı kat'i olan futbol ayakla itilmek suretiyle diğer tarafa yollanırdı.

Futbolun oynandığı saha bugün kügibi tahdit edilmiş değil; gayet geniş fakat düz bir arazi parçası idi.

Sonradan şehir temsilcileri yerine, aynı şehrin muhtelif mahallelerinde oturan sakinler arasında, yine böyle muazzam bir sahada oynanan futbol maçlarında neticeyi tayin edecek kaleler dikildi. Bu kaleler 6-7 metre yüksekliğinde iki direk olup, üstlerinde ufkî bir direk bulunmuyordu.

19 uncu yüzyıla gelindiği zaman; yüzlerce insan tarafından; elbise, şapka, - mevsimine göre - hattâ palto ve yağmurlukla oynanan futbol maçları, kurulan mürettipler tarafından organize edilerek 15-20 kişi arasında oynanmağa başladı.

Böylece İngilterenin büyük şehirlerine, o şehirlerden diğerlerine yayılan futbol her tarafta revaç bulmağa başladıktan gayrı, dünyanın başka memleketlerine de yavaş yavaş yayıldı..

Bir gün 1829 yılında İngilterede yapılan maçta ayakla oynanan bu oyunda; kendini tutamıyan bir seyircinin, önüne o tarihte mazbut bir hale getirilen ve muayyen bir sahada yapılan karşılaşmada, oyun yerine atlayıp; topu eliyle kaparak koşmağa başlaması üzerine futbol oyunu ikiye ayrılmış ve aradan seneler geçtikten sonra 1863 de bugün bildiğimiz futbol ile Rağbi vücut bulmuştur.

Bilâhare rağbi de ikiye bölünmüş biri şimdiki rağbi, diğeri de Amerikan futbolu olarak taammüm etmiştir.

(Haftaya bitecek)

Vücudümüzde tuz var mıdır? Ne işe yarar?

Tuz, yani Nacl vücudümüzün en önemli ionlarından biridir. Vücudümüde ceman 120-200 gr. kadar tuz vardır. Kanda 600 mgr. dır. Günde idrarımızdan tahminen 15 gr. tuz çıkar.

Vazifeleri mühimdir: Su metakolizmasında, mide ifrazında böbrek vazifesinin tanziminde rol oynar.

Dalak çıkarılınca insanlar yaşayabilir mi?

Vücudümüzü, dalağın çıkarılması halinde büyük bir zarar görmez, çünkü dalağın vazifelerini, vücudümüzde bulunan ve yapısı aynen dalak gibi olan diğer bazı organlar yapmaya başlar.

Dalağın vazifeleri nelerdir?

1. Kan yapar,
2. Kemik iliğinin fazla çalışıp aşırı derecede kan hücresi (Kırmızı ve beyaz kürecik) yapmasına mani olur.
3. İhtiyar ve yıpranmış kırmızı hücreleri tahrip eder ve bunlarfın yerine bu suretle genç kırmızı hücreler geçer.
4. Kana geçen yabancı cisimlerin yüzgecidir.

Dr. TURAN HATİBOĞLU

SEREF KÖŞESİ

Ayten ÜZMEN ☆ Cibali İlkokulu, S. 5, No. 366

Murat TUNCMAN ☆ Şair Nigâr İlkokulu, Sınıf 3, No. 99

Selma TUNCMAN ☆ Şair Nigâr İlkokulu, Sınıf 1, No. 18

[illegible] Sıtkı ÖNGEN [illegible] an, Necatibey İlkokulu, Sınıf 5

Ergin ÖZGÜZ ☆ Üsküdar, Bağlarbaşı İlkokulu, 5/A, No. 1

Nilgün ÖZGÜZ ☆ Üsküdar, Bağlarbaşı İlko. 2/A, No. 149

Ülgen TUNÇEL ☆ Üsküdar, Bağlarbaşı İlko. 2/B, No 133

Malka VAROL ☆ Nişantaşı, Özel Aydın İlkokulu, Sınıf 1

Aziz DUMAN ☆ Beyoğlu, Evliya Çelebi İlkokulu, 5/A. 288

Leylâ BIÇAKÇI ☆ Ankara, Sarar İlkokulu, 2/B, No. 312

Alper METİN ☆ Konya, Mümtaz Koru İlkokulu, 1/B, 710

Leylâ GÜNER ☆ Adapazarı, Atatürk İlkokulu, Sınıf 2/A

Nezih GÜLER ☆ Ankara, Fatih İlkokulu, Sınıf 1/B, No. 318

Yusuf AKYILDIRIM ☆ Bandırma, Atatürk İlk. 5/A, 410

Hülya DÜZGÖREN ☆ Beyoğlu, Evliya Çelebi İlk. 3/B, 476

Esin ZALOĞLU ☆ Ankara, Necatibey İlkokulu. 5/B, No. 743

Ersin AKŞİT ☆ Fatih, Saraçhanebaşı İlkokulu, 5/B, No 177

Selma OLGUNDENEY ☆ Beykoz, Merkez İlk. 5/A, 211

Pınar ☆ İzmir Halitbey İlkokulu, Sınıf 2/B, No. 692

Esin ATAŞER ☆ Kayseri, Ahmetpaşa İlkokulu, 5, No. 914

Ethem T. BAYHAN ☆ Eskişehir, Adalet İlkokulu, 3/A, 122

Sakin ŞAFAK ☆ Beşiktaş Şair Nedim İlkokulu, 1/B, No. 19

İbrahim EKDEMİR ☆ Ankara, Demirlibahçe İlko. 1/C, 1044

Şadan EKDEMİR ☆ Ankara, Demirlibahçe İlkokulu, 4/B, 196

EĞLENCE BULMACA

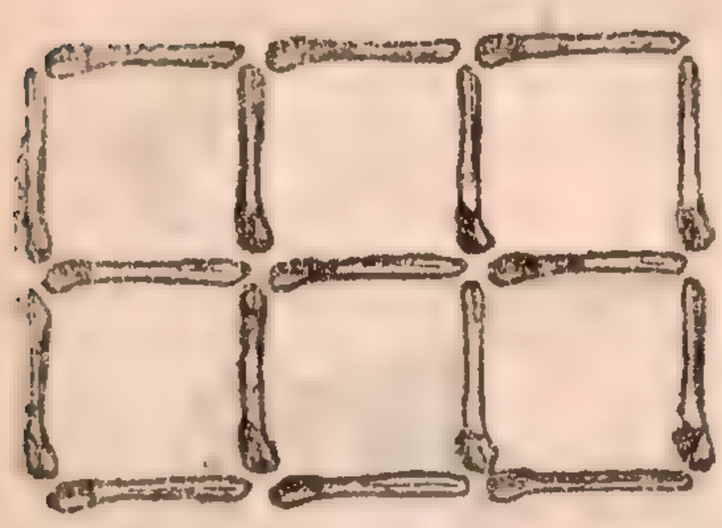

Üç kibriti çıkarın ve size aynı büyüklükte üç kare kalsın.

(Halli karşı sayfada)

Buradaki altıgenin içinde 9 çizgi çizerek şekli 9 birbirine benzer şekle bölebilir misiniz? Fakat bu arada her parçada bir tek siyah nokta bulundurmanız şarttır.

(Halli karşı sayfada)

BOĞULMAYA KARŞI

Vapur çok kalabalıktı. Gürbüz ile babası ayakta kalmamak için yer arıyorlardı

Gürbüz — Bir de alt-kamaraya bakalım! dedi.

Babası — Bu kalabalıkta aşağıya inilir mi oğlum? Insan orada havasızlıktan boğulur!

— Kanapelerin altında can kurtaran yelekleri var ya?

AYRILIŞ

Eski arkadaş — Burası çok güzel ama çok çıplak. Ağaçlar henüz fidan... Hiç yeşillik yok!

— Evet öyle. Fakat ikinci gelişinde ağaçların gölgesinde oturabiliriz, zannederim!

NE DEMEK İSTEMİŞ?

Yeni çalışmağa başladım. İşçiyim. Her iş yaparım. Fakat hiç bir iş bulamıyorum. Fena durumdayım. Bana bir tavsiyede bulunabilir misiniz?

— Bulunayım... Demek durumunuz fena... İş bulamıyorsunuz... Şu halde işçi olmayın!

— İşçi olmıyayım mı? Yani çalışmıyayım mi?

— Hayır, onu demek istemedim. İşçi olmayın da patron olun dedim...

PUL Köşesi

Yeni pullarımız

P.T.T. İdaresi son günlerde üç pul serisini daha tedavüle çıkarmıştır. Okuyucularımıza bu pulların hususiyetlerini bildiriyoruz:

1. Türkiye Millî Sanayi Sergisi hâtıra pulu 1/10/1958 günü tedavüle çıktı. Değeri 40 kuruş. 4 milyon basıldı. Rengi nefti. Ebadı 26X41 mm. İstanbul'da Güzel Sanatlar Matbaasında ofset usulü ile basıldı. 1960 yılı sonuna kadar tedavülde kalacak.

2. Mektup Yazma Haftası hâtıra pulu yine tek bir puldur. 5-10-1958 tarihinde tedavüle çıktı. 1960 sonuna kadar kalacak. Değeri 20 kuruş. 5 milyon basıldı. Rengi portakal ve siyah. Ebadı 26X41 mm. İstanbul'da, Güzel Sanatlar Matbaasında ofset usulü ile basıldı.

3. 1958 Avrupa Emisyonu serisi iki puldan ibarettir. Bu pullar aynı figürü göstermektedir. 40 kuruşluk mavi 4 milyon, 25 kuruşluk viyole 4 milyon basılmıştır. Ebatları 26X 41 mm. dir. İstanbul'da ofset usulü ile Güzel Sanatlar Matbaasında basılmıştır. Bunlar da 1960 yılı sonuna kadar tedavülde kalacaklardır.

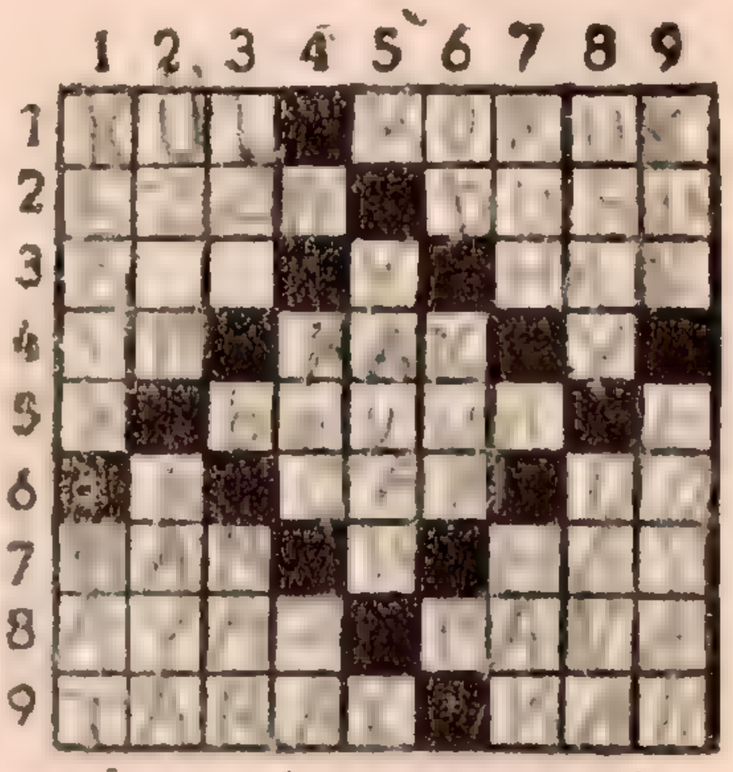

SOLDAN SAĞA:

1 — Duvarları beyazlama, tok değil. 2 — Köpeğin haykırışı, su ortasında toprak. 3 — Ev, serbest bırakma. 4 — Çocuklu kadın. 5 — Bir saz, ilk yiyeceğimiz, en kısa zaman. 6 — Artistin yaptığı. 7 — Bembeyaz, apartımanlarda bulunur. 8 — Kumaşın tüyü, güveyi 9 — Dışın tersi, bekçi.

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Bir işaret sözü, su kabı. 2 — Telefonda sesleniş, bir oyuncuk. 3 — Gemi bağlanan birşey, yanardağdan akan. 4 — Fakat. 5 — Tersinden okunursa en kısa zaman, sivri değil, bir nota. 6 — Kışın yağan. 7 — Üye, halk. 8 — Bir şehrimiz, kıral başlığı. 9 — Küçük bir deniz taşıtı, tersinden okunursa bir saz

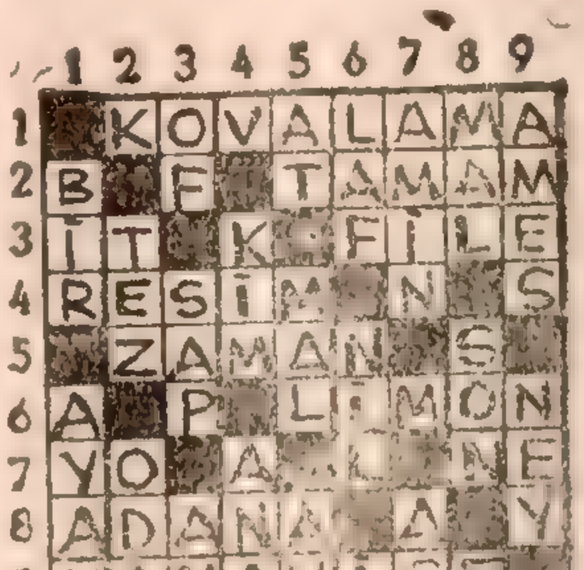

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 25 CİLT: 2

12 KASIM

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:

CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan:

OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan:

TURKİYE YAYINEVİ

Ankara Caddesi No. 30

İstanbul

Telefon: 22 37 14

Basıldığı yer:

TÜRKİYE BASIMEVİ

Kapak baskısı: APA Ofset

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı: 50 kuruş. Yıllık abonesi (50 sayı) 25, altı aylığı 12,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.

İlânın santimi sekiz liradır.

EZOP'TAN HİKÂYELER

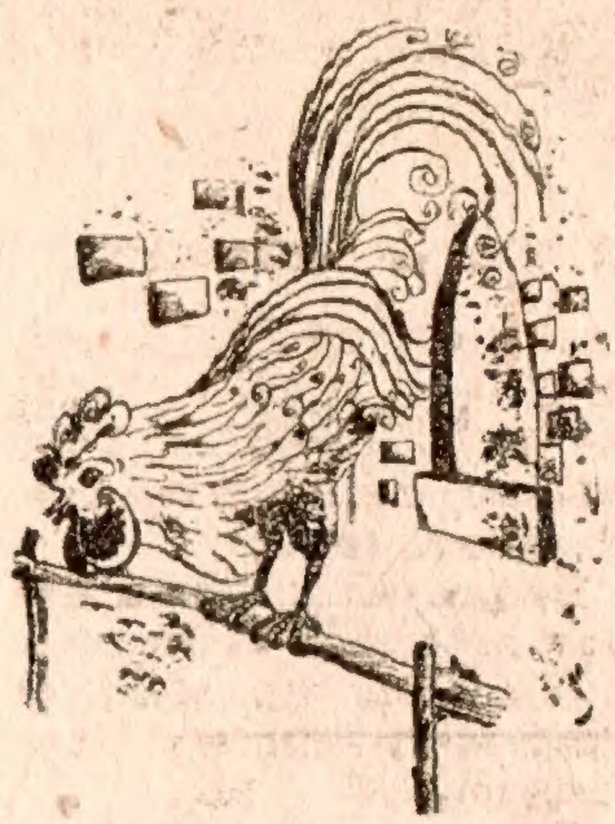

Hırsızlar ve Horoz

Hırsızlar bir eve girmişler, fakat evde çalacak bir horozdan başka hiçbir şey bulamamışlardı. Zavallı horoz kendini korumak için elinden geldiği kadar insanları sabahları uyandırmakla gördüğü faydalı işi anlatmağa çalışmış, fakat hırsızların başı onu öfkeyle susturarak, «Bundan hiç bahsetmesen iyi edersin,» demişti. «İnsanları daldıkları tatlı uykudan uyandırmakla bize en büyük kötülüğü yapıyor, rahat çalışmamıza mani oluyorsun.»

FAZİLETİN KORUYUCULARI FENALARA KARŞI NEFRETLE DOLUDURLAR.

İhtiyar Köpek

İhtiyar bir av köpeği bir geyik yakalamıştı, fakat kuvvetsizlikten ve dişlerinin yokluğundan avını serbest bırakmak mecburiyetinde kaldı. Bunun farkına varan efendisi hayvanı kırbacı ile dövmeğe başladı. Fakat zavallı hayvan «Durun sevgili efendim, siz de pekâlâ biliyorsunuz ki maksadım hiç de fena değildi. Sadece bunca senedir sizin hizmetinizde kaybettiğim kuvvetim ve dişlerim yüzünden avınızı kaçırdım,» deyince adam elindeki kırbacı utanarak elinden atmak mecburiyetinde kaldı.

GEÇMİŞTE YAPILAN HİZMETLERİ UNUTMAYIN.

Beraber GÜLELİM

YENİ USUL RESİM

Melih eline kâğıdı, kalemi aldı; ağabeysinin karşısına oturdu. Aklısıra resmini yapacaktı. Kâğıda birşeyler karaladı, karaladı, sonra uzattı, ağabeysine verdi.

Ağabeysi resme şöyle bir baktı ve dedi ki:

— Bana benzememiş! Bu koca gözlü bir adam resmi olmuş!

Melih hemen onun da çaresini buldu ve cevap verdi:

— Fena mı? Açıkgöz olduğun için senin resmin olduğunu anlarlar!

İZİN

Ayfer ile Ferhan derste konuşup gülüyorlardı. Öğretmen ders dinlemediklerini, gülüştüklerini gördü ve kızarak:

— Bir daha gülerseniz sizi dışarı çıkarırım! dedi.

Ayfer bu olayı hiç unutmadı. Aradan birkaç gün geçti. Yine bir gün derste Ayfer'in canı dışarıya çıkmak istedi. Bir kurnazlık düşündü ve öğretmenine dedi ki:

— Efendim, ben dışarıya çıkıyorum!

Öğretmen şaşırdı:

— Neden?

— Demin derste güldüm de!

KOŞMUŞ

İki köylü konuşuyorlardı:

— Ben geçen gün tam iki saat hiç durup dinlenmeden koşarak şehre indim!

— Haydi efendim, sen bu yaşta iki saat koşabilir misin?

— Yok canım, ata bindim de öyle koştum!

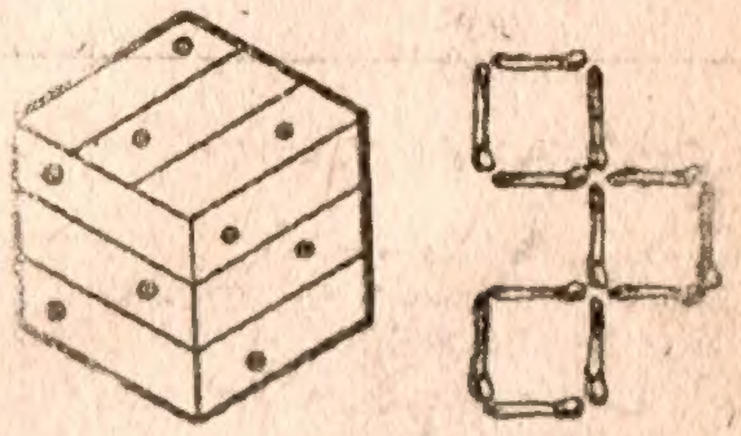

Karşı Sayfadaki Şekil Bulmacalarının Halli

FARK

Tabiat bilgisi imtihanında şöyle bir soru gelmişti:

— Işıkla elektrik arasındaki fark nedir?

Hemen şu cevabı yazdı:

— Elektrik için her iki ayda bir para ödenir. Işık için birşey ödenmez!

3 ARKADAŞ

HİSSİ ve ÖĞRETİCİ ROMAN

25

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

— Güzel ama sermayevi sen mi koyacaksın?

— Önce benim paramla bütün masrafı yaparız. Bu masrafı üçe ayırırız. İkiniz de bana borçlanırsınız. Borcunuzu ödeyince üçümüz tamirhanenin sahibi oluruz. Ben idare işlerine bakarım. Siz de imalât işlerine.

— Fena fikir değil.

— İyi bir düşünce.

— Şimdilik ev kiralariyle geçinebiliriz. Bu işi kurup ilerletmeğe bakmalı.

Talihleri yardım etti. O sırada satılmakta olan bir arsayı gidip gördüler. Garaj, yazıhane ve imalâthane olmağa elverişliydi.

Hemen işe girişildi. Çabucak dört duvar çevrildi. Üstü kapatıldı. Altı ay içinde bina tamamlandı. Bu arada bir torna makinesi, bir freze, bir pres gelmişti. Kenan hemen toptan bir iş aldı, pres çalışmağa başladı. Ömer de gelen işi kaçırmadı. Üçkardeşler adı verilen tamirhane üç çalışkan ve becerikli arkadaşın elinde işlemeğe başladı.

Orta okula başlamış olan Tosun okuldan çıkınca imalâthaneye geliyor, sonra hep birden eve dönüyorlardı.

Hayatları artık yoluna girmişti. Yalnız, arasıra Ömer:

— Hepsi gayet iyi, diyordu. Fakat akşam yorgun argın gelip te ev işi ile uğraşmak biraz ağır geliyor.

Birgün Kenan sordu:

— Ne demek istiyorsun Ömer. Senin dilinin altında birşey var.

Ömer gülerek:

— Sanki sizin böyle bir isteğiniz yok mu, dedi. Nasıl olsa evleneceğiz. Şu işi bir an evvel yapsak.

Hepsini bir düşünce aldı. Fikirlerini ortaya koydular. Başka başka ailelerden alınacak üç kızın bir evde geçinmesi pek güç olacaktı. Bu yüzden ayrılmaları mümkündü. Halbuki onlar, ömürlerini bir arada geçirmek istiyorlardı.

Günlerce bunu konuştular, çare aradılar. Nihayet Ömer'in aklına geldi:

— Arkadaşlar, dedi. Bir öksüz ve yetim kızlar yurdu var. Hiç kimsesi olmıyan kızları orada okutuyor, yetiştiriyorlar. Bir kere oraya başvursak.

Bu çok iyi bir fikirdi. Ömer'in bu işi tahkik etmesi kararlaştırıldı. Birkaç gün sonra da şu haebri verdi:

— Bugün okula gittim!

— Hangi okula?

— Bizim kızların okuluna!

— Ey, ne yaptın?

— İhtiyar müdürle görüştüm.

— Seni kapı dışarı mı etti?

— Hayır, çok alâkadar oldu. Durumumuzu anlattım. Düşündü, taşındı, üçümüzü birden bekliyor.

— Ciddî mi söylüyorsun?

— Pazartesi günü, saat ikide bulunacağız.

İlkbahar başlarında bulunuyorlardı. Havalar açılmış, İstanbul çiçeklenmeğe başlamıştı.

Ogün güzelce tıraş oldular. En iyi elbiselerini giydiler. Bu elbiselerin rengi, biçimi, kuması hep bir örnekti. Okula gittiler. Yaşlı ve güzel yüzlü bir ihtiyar olan müdür onları tatlılıkla karşıladı. Böyle bir fikirleri olduğu için onları tebrik ettikten sonra:

— Çocuklar, dedi. Biz öksüz ve yetim kızlarını okutur, himaye eder, talipleri çıkarsa evlendirir, bazılarını da memur yaparız. Kendi kendilerine geçinecek hale gelenler bizden ayrılırlar. Burası bir hayır müessesesidir. Arkadaşınız bana durumunuzu anlattı. Bu sene lisemizi bitirecek olan kızlarımız var. Bunların arasında birbirleriyle iyi geçinen ve çok güzel huylu olan, uzun zamandanberi birbirlerine alışık olanlar var. Ayni sınıfın kızları arasından üç tanesini münasip görüyorum. Eşleriniz hakkında peşin bir kararınız yoksa bu seçimi bana bırakınız.

Ömer heyecanla:

— Biz ayni derecede güzel, birbirlerine yakın yaradılışta, birbirini kıskanmıyacak, yumuşak huylu kız arıyoruz, dedi.

— Peki öyleyse. Bakın şu resimlere...

İhtiyar adam masasının gözünden üç fotoğraf çıkartıp her delikanlıya bir tane uzattı. Onlar biraz kızararak ellerindeki resimlere göz attılar. Müdür:

— Alıcı gözüyle bakın, diyordu.

Tekrar baktılar. Her biri elindeki resmin sahibine karşı bir heyecan, bir sevgi duyuyordu. Müdür de bunu anlamıştı.

— Bukadarla bitmiyor, dedi. Kızlarımın da sizi beyenmesi lâzım. Ama beyenmezlerse başkaları da yok değil hani... Şimdi yapılacak iş şu. Ayni gecede iki kızımızı evlendiriyoruz. Bu düğüne benim akrabamdan üç genç gibi siz de gelirsiniz. Ben çocuklarla sizi tanıştırırım. Dans edersiniz. Eğer anlaşabilirseniz tatilde düğününüzü yaparız.

(Devamı gelecek sayıda)

Üçü de büyümüş, delikanlı olmuşlardı.

ACAR
KATIR YARIŞÇISI
İSPANYADA İYİ BİR TATİL OLACAK!
BU TATİL SAYILMAZ ACAR. SENİ KA... YARIŞINA SOKACAĞIM
YARIŞ BAŞLAMA YERİ
ZZZZZZZ
ZZZZZZZZ
61 ARABASINI BULUNCAYA KADAR CANIM ÇIKTI!
EL ARABASINI NE YAPACAKSIN?
NAL TOPLAMIYACAK MIYIM
ACAR'A HEMEN BİR KATIR BULUNDU. YARIŞ BAŞLADI..
Z-Z Z-Z Z-Z Z-Z Z-Z
HAVUÇ OLMAZSA YERİMDEN BİLE KIPIRDAMAM!
KAZANACAĞIM PARADAN SANA BİR SEPET HAVUÇ ALACAĞIM.
KABUL!
ŞUNA BAKIN! MERMİ GİBİ GİDİYOR!!
KATIR DEĞİL, YARIŞ OTOMOBİLİ!
NE OLDU? NEDEN DURDUN?
GAARRRRÇ!
GÜRÜLTÜ ETMEYİN
SUSUN
YARIŞTA BİLE ÖĞLE TATİLİ YAPIYORLAR!
SONRA...
HAYDİ UYAN, ÖBÜRKÜLER GİTTİ! İKİ SEPET HAVUÇ ALACAĞIM SANA..
ÜÇ SEPET!
BİTİŞ
YAŞA!
BİRİNCİ GELDİ!
YAŞA!
BUYRUN YARIŞIN MÜKÂFATI 500 PEÇETA'YI!
500
AH ŞU HAVUÇLAR BİR GELSE
ÜÇ SEPET HAVUÇ LÜTFEN..
HAVUÇ
500
HAVUCUN SEPETİ İKİYÜZ PEÇETA'DIR..
BAŞKA PARAM YOK AMİGO!
ÜÇ SEPET İSTERİM!

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA:

Süveyş'in Açılışı